ANUL I No. 103 — 6 PAGINI 2 LEI — Sâmbătă 15 Noembrie 1941

Cum arată bisericile din Uniunea Sovietică: O frumoasă catedrală, transformată în grajd...

Basarabia

Ziarul nouei vieți românești

Redacția din București: Bulevardul Lascăr Catargiu, 31 Tel. 2.68.45 | Abonamente: Un an 500 lei, 6 luni 250 lei, P-tru instituții 1000 lei | Redacția din Chișinău: Strada Mihail Eminescu, 19 Telefon 302

Să credeți, că gândul meu este totdeauna îndreptat în jos, alături de toți cari au suferit și suferă pentru Neamul românesc, atâta cât am suferit eu și am învățat să sufăr dela părinții mei.

Să credeți iarăși, că nu este clipă în viața mea pe care să n'o trăiesc decât pentru salvarea prezentului și pregătirea viitorului acestui neam.

Nu cred că am să mor înainte de a înfăptui idealurile mele, ale noastre și ale tuturor.

MAREȘAL ION ANTONESCU

Cele două fețe ale unui gest cavaleresc

Telegrama de eri a agenției Rador, în legătură cu cazul colonelului englez Bader, aflat în captivitate germană, a avut darul să pună pe cititor în fața unui aspect cel puțin ciudat al mentalității britanice.

Dacă, din întâmplare, ați trecut cu vederea această telegramă, publicată în numărul trecut al gazetei noastre, vă recomandăm să vă întoarceți atenția asupra ei, căci altminteri ați pierdut una dintre cele mai interesante știri ale acestor zile.

Deși pierduse, într'un accident, ambele picioare, colonelul Bader continua să fie totuși unul dintre cei mai mari aviatori ai Angliei. In luna August, în timpul unui atac aerian, a fost nevoit să coboare cu parașuta în Germania și să fie făcut prizonier. In cădere însă, una dintre protezele sale s'a rupt.

Deoarece protezele fuseseră făcute în Anglia special pentru colonelul Bader, iar aviatorul englez nu putea fi ajutat în această privință de Germani, înaltul comandament al aviației germane s'a decis să facă un gest uman și cavaleresc. „El a invitat prin radio un birou militar, englez, să arunce pe un aerodrom german, anume indicat, o proteză specială pentru Bader dând asigurarea că orice acțiune de război va fi suspendată față de avionul care va aduce proteza.

Gestul e frumos și induioșător. Pentru bucuria unui om, pentru ameliorarea suferinței unui ostaș, se întrerupe războiul. Un minut, un ceas sau câteva ceasuri. Ostilitățile încetează și vorbește omenia. Locul urei îl ia dragostea pentru un om schilod și necăjit, cinstea față de un erou. Căci peste toate conflictele și luptele cele mai înverșunate, omul trebue să rămână om, iar originea lui divină nu trebue călcată în picioare.

Cum credeți că au înțeles Englezii să răspundă acestui gest cavaleresc, ce va rămâne ca unul din cele mai interesante episoade ale acestui război?

Și poate cel mai frumos, dacă el găsea un pic de nobilă rezonanță pe malurile Tamisei?

Ne-o spune însuși ziarul englez „London Calling". O spune cu proverbialul „sânge rece englez" și cu seninătate, de parcă ar povesti întâmplarea cea mai normală.

Aflăm astfel, din „London Calling" că la Londra s'a procurat într'adevăr proteza în chestie, care apoi a fost bine impachetată și legată de o parașută. Dar transportul ei s'a efectuat într'un chip cu totul original și anume în cadrul unei acțiuni a avioanelor de luptă. Avioanele britanice, înarmate cu bombe și cu mitraliere, nu au aruncat numai pachetul cu proteza colonelului Bader, ci au profitat de ocazie să-i tragă un bombardament prin surpriză.

Și ziarul englez își termină astfel relatarea:

„Intreaga lume civilizată se va bucura aflând că Bader are acum din nou picioare".

Ei bine, se înșeală amarnic „London Calling". Lumea civi-

(Continuare în pag. II-a)

Rolul de apostoli al slujitorilor Bisericii

Ca nici o altă instituție, singură biserica are cea mai mare datorie și cea mai puternică armă: de a fi stăpâna și îndrumătoarea sufletului omenesc. De ordin divin, biserica are un scop divin: acela de a mântui sufletele. Și nici o altă instituție nu are la îndemână mijloacele pe care le are biserica, de a-l mângâia, de a-l întovărăși în drumul vieții, dela leagăn până la mormânt.

Oricât de bine situat materialicește, sau oricât de instruit intelectualicește, omul simte, adeseori, nevoe, de a se refugia într'un colț nebănuit al sufletului său, are uneori silă de toți și de toate, nu-și mai amintește ce i-a plăcut sau ce a isbutit eri, și azi, voiește să fie singur cu sufletul său. Aici el, omul, îl caută pe Făcătorul său. Omul voește să stea cu Dumnezeu. Și atunci, dacă biserica și preotul ei prinde acest moment, — și sunt dese momentele acestea în sbuciumata viață omenească — pot face mai mare și mai prețios lucru: de a apropia pe un om de Dumnezeu, de a-l face pe om ca să poată să se renască din această clipă, într'un om nou — după chipul și după asemănarea Aceluia ce l-a creiat!

O întreagă viață omul se sbate, se frământă, se agită: iubește, urăște, se trudește, se mâhnește, se veselește — însă când vine clipa aceia mare, a regăsirii de sine, biserica trebue să fie la îndemână cu preotul ei!

Ca duși de o mână nevăzută, vin sufletele învinse sau obosite, la odihna binefăcătoare a bisericii. Aleargă sufletul și cade în genunchi istovit la singura lui nădejde și salvare: biserica. Aici rolul preotului devine mare, puternic, covârșitor: să poată câștiga pentru Hristos, definitiv, un suflet, după cum se poate și pierde.

Deci, blândețe, tact și prudență. Ca un părinte către un fiu rătăcit, ca un doctor lângă un pacient, ca un frate la durerea altui frate așa și preotul și biserica trebue să fie alături de sufletul sbuciumat și înfrânt de valurile vieții, și biserica să-i fie liman lin și odihnitor.

Cu preoții ahtiați după bani, cu ușurătate și neseriozitate, nu se pot nici transforma, nici câștiga sufletele. Aceștia nu sunt preoți misionari, ci preoți funcționari și nu de aceștia are nevoie biserica.

Sufletul creștinului fuge de acest soiu de preoți. Biserica îi repudiază. Inșiși preoții buni și conștiincioși nu-i pot iubi din inimă niciodată!

Căci preoția e un apostolat, o amplă manifestare a iubirei omenești și Dumnezeești. Biserica, nu poate fi decât ceeace a lăsat-o Mântuitorul — Casa Tatălui și depozitarea Sfintelor Mistere.

Cât de vinovați sunt cei ce nesocotesc sufletul omului, și câtă nedreptate săvârșeste cel ce pentru bunurile și trecătoarele măriri ale deșartei vieți, îndepărtează dela sânul cald al bisericii, prin măsuri arbitrare și prin nerecunoaștere, pe acei ce ard de jarul unei vieți de apostolat și misionarism.

Rolul bisericei este acel de a sfinți viața, și de a mântui sufletul.

Rolul preotului este de a fi demnul urmaș al apostolilor și de a folosi cu iubire și dăruire de sine, pentru mântuirea sufletului, toate darurile păstrate și învățate de biserică de veacuri.

Fericiți sunt acei ce le vor înțelege!

Fericiți acei ce le vor urma!

Preot Petru Gh. Savin

Frăția de arme germano - româno - italiană

Am fost așezați de providență la porțile Orientului, adică la răscrucea drumurilor între civilizație și sclavie. Iar dacă printre noi s'au putut infiltra popoare venite din stepele lipsite de civilizație, faptul aparține incidentului istoric și pe care istoriografii vremurilor au căutat să-l lămurească după interesul celor vizați și — mai ales — după slăbiciunea celor chemați să scrie Istoria. Totuși, cercetările serioase în domeniul trecutului au documentat ceva, care nu poate fi desmințit și anume că, popoarele infiltrate n'au făcut altceva decât și-au continuat sistemul subjugării libertăților omenești, reușind să îmbrace în fața națiunilor cu vechi focare de civilizație o ținută falsă, pentru a pune în umbră adevărata caracteristică a rasei din care se trăgeau.

Războiul de azi, pornit pentru restabilirea vechilor drepturi naționale, a avut darul să facă deplină lumină, cum acționau aceste popoare, pentru a-și ascunde adevăratele lor intenții. Și dezvelirea jocului dublu — al cărui domeniu nu putea fi decât politic — s'a făcut după o muncă destul de minuțioasă pentru a se ajunge la rezultatul de azi. Și acest rezultat este clar și categoric: popoarele civilizatoare de-o parte, iar cele rămase încă nu barbarie, de altă parte.

In ceeace ne privește, poziția noastră de beligeranți nu cunoaște echivocuri, ea fiind trasată din capul locului, cu o perfectă precizie politică și bazată pe o îndrituită formulă tehnică. In tabăra din care facem parte, politicul este reprezentat de cea mai avansată formă de civilizație iar tehnicul îl formează însuși adevărul istoric, a cărui temeinicie a fost recunoscută de către chiar dușmanii noștri. Luptăm azi alături de germani și italieni, nu din întâmplare, cum susțin unele posturi de emisiuni propagandiste, ci din convingerea că și azi suntem ceea ce am fost în urmă cu două mii de ani: apărătorii unei civilizații, care trebue să trăiască, chiar cu sacrificiile cele mai sângeroase.

Pe acele vremuri, strămoșii ne sângerau pentru stăvilirea năvălirilor asiatice, la fel cum făcea și marele popor german, învolburat și el de către porniri vrășmașe, al căror izvor era tot pusta nesecată în deslănțuiri de ură și jaf! — Am luptat atunci înzestrați cu virtuțile războinicilor daci și ajutați de tehnica romanilor, cuceritori ai Daciei; luptăm azi cu aceleași virtuți strămoșești, alături de cei cari s'au dovedit întodeauna apărătorii drepturilor celor slabi dar cu puternice forțe de vitalitate, în fața celor ce au vrut și vor să cucerească drepturi ce nu le aparțin și să subjuge popoare cu cari n'au nimic comun prin sânge.

Frăția de arme germano-româno-italiană de azi nu-i altceva decât o reîntoarcere la trecut, ceeace echivalează cu însăși ținta taberei în care ne-a plasat priceperea unui Conducător adevărat, care ne-a înțeles năzuințele și ne vrea la fel cum se vrea pe el: liber și stăpân pe pământuri moștenite din moși-strămoși, nu furate și nici cumpărate.

Al. Negură

D. PROF. MIHAI ANTONESCU ȘI MEMBRII GUVERNULUI AU VIZITAT EXPOZIȚIA „HRANA ȘI ECHIPAMENTUL SOLDATULUI ROMÂN"

Eri după masă la ora 4, d. prof. Mihai Antonescu, vice președintele Consiliului de miniștri a vizitat Expoziția „Hrana și Echipamentul Soldatului Român în lupta contra bolșevismului" organizată de ministerul Apărării Naționale în Pavilionul din piața Senatului.

Domnia-Sa a făcut această vizită împreună cu membrii guvernului d. general D. Popescu ministrul de Interne, d. general Sichitiu, ministrul Agriculturii și Domeniilor, d. general Stoenescu, ministrul Finanțelor, d. Bușilă, ministrul Lucrărilor Publice și Comunicațiilor, d. prof. Tomescu, ministrul Sănătății, d. general C. Pantazi, ministrul Apărării Naționale, ad-interim, d. general Jienescu, subsecretar de stat al aviației, d. amiral Păiș, subsecretar de stat al marinei, d. general Zwiedenek, subsecretar de stat al Românizării și Colonizării, d. general Dobre, subsecretar de stat la Inzestrarea Armatei, N. D. Negel, subsecretar de Stat al Aprovizionării, d. Ottetelesianu, subsecretar de stat al ministerului Culturii Naționale, d. general Voiculescu, guvernatorul Basarabiei și d. general Calotescu, guvernatorul Bucovinei.

Deasemenea au fost de față d-nii: ...inescu secretar general în ministerul Economiei Naționale Burchi, secretar general la Aprovizionare, Gr. Popescu, secretar general la același departament și Constantinescu, directorul diviziei economice la Incop., d. Liviu Cigăreanu, șef de cabinet la președinția Consiliului de miniștri, etc.

La sosire, membrii guvernului au fost întâmpinați de d. general C. Constantin, secretarul general administrativ al Inzestrării Armatei, d. colonel Sireteanu, directorul Intendenței din ministerul Apărării Naționale, d. col. Voinescu, comisarul general al Expoziției, d. col. Popescu-Argetoaia, d. col. Nanu, lt. col. Cărbunescu, lt. col. Popovici, lt. col. Dinescu, căpitan Oct. Peterneli, căpitan Fluerașu, subdirectorul Fabricei militare din Timișoara, căpitan Agopsa, căpitan Ionescu, locot. Gheorghiu și sublt. Reindl.

D. prof. Mihai Antonescu și membrii guvernului s'au interesat îndeaproape despre fiecare stand al Expoziției, primind cuvenitele lămuriri de la d. general C. Constantin și dela organizatorii expoziției.

PREZENTAREA EXPOZIȚIEI

Sunt trei săli mari în care s'au organizat feluritele secțiuni. In ansamblul ei, Expoziția este admirabil amenajată, sobră și documentată. Ea înfățișează real și sugestiv, munca metodică și complexă a serviciilor administrative ale armatei române pentru a asigura în mod optim, aprovizionarea și echipamentul unităților militare. La fiecare pas, privitorul întâlnește imaginea sintetică a eforturilor și realizările cu totul remarcabile pe care le-a obținut intendența armatei în scopul de a alimenta trupa pentru biruința definitivă asupra hoardelor bolșevice.

In sala din dreapta intrării, sunt amenajate standurile grădinilor militare de zarzavat. Munca depusă de armată în acest domeniu a dat cele mai rodnice rezultate. Iată câteva cifre comparative fiindcă ele sunt cele mai convingătoare.

In anul 1941 valoarea totală a producției se ridică la suma de 310 milioane lei. Banii investiți pentru obținerea acestei producții se cifrează numai la suma de 60 milioane lei. Deci s'a realizat pentru armată, un beneficiu de 250 milioane lei.

Din valoarea producției brutto de 310 milioane lei, 185 milioane reprezintă veniturile, iar 125 milioane excedentul, menit să fie baza producției viitoare.

Grație regimului rațional de producție și consumație care există astăzi, în ceeace privește alimentarea trupei, intendența Armatei dispune de rezerve remarcabile. Citâm doar câteva articole alimentare:

900 vagoane varză, 25 vagoane bulion, 5 vagoane prune uscate, 57 va-

(Continuare în pag. II-a)

Armata română împarte apă populației din Odesa

D. CHURCHILL ȘI EXTREMUL ORIENT

Anglia utilizează pretinse sondagii de pace germane pentru a ridica moralul intern

De curând, d. Churchill a rostit un discurs în care face o afirmațiune care merită să rețină atenția opiniei publice internaționale. Nici mai mult nici mai puțin, d. Churchill spune că nu Anglia a fost acela care a provocat războiul și că, în consecință, răspunderile trebuesc îndreptate în altă parte. Această afirmație, de fapt, nu prezintă prea multă însemnătate în conținutul ei, deoarece toată lumea cunoaște nominal pe toți aceia cari au dat brânci Europei în catastrofă și chiar d. Churchill îi cunoaște prea bine ca să-i fi uitat. Ceiace interesează la această afirmație este că ea a fost făcută de d. Churchill în acelaș timp când la Washington d. Kuruku, ambasadorul Japoniei în Statele Unite, este angajat în tratative de cea mai mare importanță pentru menținerea păcii în Extremul Orient.

Făcând o astfel de afirmație tocmai acum, d. Churchill aduce în discuție vechi și nedrepte acuzații pentru a torpila sforțările pe cari Japonia le face la Washington. D-lui Churchill îi convine de minune starea de permanentă încordare care există între Washington și Tokio, acest lucru ținând Statele Unite tot mai aproape de Anglia, de imensele ei nevoi cerute de războiul pe care l-a provocat și pe care este obligată să-l suporte. Inveninând atmosfera, d. Churchill urmărește cu orice preț salvarea Angliei și cum această salvare nu poate veni de sus, acelaș d. Churchill, care știe precis adevărul despre provocarea războiului, încearcă generalizarea acestui războiu.

Discursul comemorativ al Fuehrerului rostit la Muenchen, este însă categoric în ceiace privește limitarea războiului și sfârșitul lui. Sprijinit pe realitatea Axei și pe solidaritatea naționalistă a statelor europene, discursul Fuehrerului aduce siguranța că momentul cel mai greu a fost trecut și că orice tentativă verbală, fie ea pornită și din partea d-lui Churchill, nu mai poate avea nici răsunet și nici efect.

*

La Londra, cercurile oficiale engleze vorbesc de pretinse sondagii de pace germane. Aceste cercuri, probabil, simt că poporul englez este la capătul puterilor lui și caută prin mijloace indirecte să-l redreseze. Ce rațiune poate avea, altfel, lansarea pe piața mondială de către cercurile oficiale engleze a unor afirmații cari nu-și găsesc motivare în nimic?

Căutând să spulbere atmosfera pe care încearcă s'o generalizeze cei interesați, d. dr. Schmidt a dat lămuriri complete reprezentanților presei străine asupra acelor pretinse sondagii de pace, arătând că Germania va duce acest război, fără odihnă, până la victoria finală. Purtătorul de cuvânt al ministerului de externe al Reichului a terminat astfel lămuririle sale: „Singura chestiune de discutat este de a ști dacă această victorie se va săvârși prin nimicirea Angliei, sau printr'o cerere a Angliei de a încheia pacea".

Se vede clar, din lămuririle date de d. dr. Schmidt reprezentanților presei străine, că nu Germania este aceea care ar fi nevoită să facă sondagii de pace și că, mai mult, Germania pune doar chestiunea victoriei finale care poate marca sau nimicirea Angliei, sau o cerere de pace din partea acesteia. Atât. Și dacă este vorba să se pronunțe cuvântul pace, ei nu poate privi decât Anglia într'un viitor care, în istoria armelor, nu mai este de mult al ei.

DUH ȘI SLOVĂ

DOMNUL UMBRA

— Mmm!
— Mmm!
— Vo, v'ați plimba, v'ați împrieteni cu mierlele și cu iepurii, iar eu aș picta. V'am arătat dăunăzi o mapă cu reproduceri din Bruegel. Ca el aș vrea să pictez! Peisagii imense cari să se adâncească până 'n fundul lumii, peisagii pline de viață în cari desenul și culoarea să se înfrățească într'o armonie perfectă, peisagii în cari însuși staticul să vibreze de dinamism. Mai țineți minte tabloul acela cu o covăile în primul plan? Valea, cu un iaz înghețat, pe care patinează câți-va băețani, apoi casele, după ale căror ferestre ghicești țăranii adunați în jurul pliței. Privind reproducerea aceea simți după amiaza de iarnă, pe care pictorul flamand a trăit-o aevea. E o după-amiază căldută, plăcută, căci cerul s'a acoperit de nouri. Am citit destule cărți despre țara Flamanzilor însă n'am pătruns niciodată mai bine decât cu Bruegel în această țară minunată, și îndeosebi prin tabloul pe vari vi l-am descris. Cine-știe... Poate voiu pleca odată și-odată într'acolo... Până atunci, însă, voiu picta văile Cernăuților, văzute din strada Principatele-Unite și depe Weinberg... Ah, măi băieți! Muncesc îndârjit, ca să pot avea o căsuță... Până acuma am pictat pentru mine, am făcut ucenicie. De-acum voiu picta pentru public. Tablouri proaste dar pe gustul tuturor, ca să le pot vinde. Apoi, când voiu avea gospodărioara mea, voiu picta iarăși numai pentru mine, voiu picta așa cum simt că trebuie să pictez. Voiu înveșnici zidurile și grădinile Cernăuților. Apoi voiu edita mape cu reproduceri din tablourile mele, mape cu reproduceri în culori. Câteva mii de exemplare, ca opera mea să circule, pentru a-și găsi doi-trei prieteni adevărați între mille de oameni și, atunci, voiu fi mulțumit.

Thi! Opt fără un sfert! Știu că stați ca pe ghimpi!

— Nuu! — protestă Lupșa. Ne place când ne povestiți!

— Sigur! Ne place foarte mult! Am fi în stare să v'ascultăm și-o zi întreagă...

— Sunteți doi băieți bine crescuți, — spuse cu un zâmbet modest d. Umbră și se pregăti de plecare.

— La revedere, copii.

Seara, la cină, Cocuța tuși a introducere.

— Să știi că iar dă drumu' la vreo răutate, — șopti Sil în urechea lui Lupșa.

După ce-și drese glasul, fata spuse pe un ton periculos de dulce:

— Lecțiile cu domnu' Umbră îs totdeauna așa de interesante?

— Ce-ți pasă? — își urcă Sil glasul pe scară.

Gherasim își ridică peste ochelari privirile:

— Da' dece întrebi, Cocuță?

— Ia, și eu, așa... Ascultă, Sil, ce obiecte aveți voi mâine la școală?

— Asta nu-i treaba ta!

Aglăița interveni:

— Istoria, franceza, matematicile.

— Sil, răspunde cuviincios la întrebare!

latina și geografia.

— Nu'nțeleg ce fel de meditator e domnu' Umbră al nostru, că numai prostii v'a spus cât a stat aici.

— Domnu' Umbră nu ne spune niciodată prostii! Și, apoi, de unde știi despre ce ne-a vorbit astăzi, că nu erai cu noi în odaie!

Cocuța roși.

— Așa! Va-să-zică ascultați pe la uși! Ca hargatele! Să-ți fie rușine! — triumfă băiatul.

— Sil, nu fii obraznic! — interveni Aglăița.—Despre ce v'a vorbit astăzi domnu' Umbră? Spune tu, Lupșa.

— Despre Olanda

Gherasim:

— Despre Olanda? Olanda-i o țară tare frumoasă. Am un prieten ceferist cace a trăit cinci ani în țara aceea. Olandezii îs oameni grozav de muncitori. Harnici nevoie mare! Ridicând diguri, au împins Oceanul depe pământurile lor. Le plac foarte mult florile și mai ales lalelele. E

bine că domnu' Umbră vă istorisește despre țări ca Olanda.

Sil, tuși semnificativ și-o privi ca pe-o bidiganie curioasă pe Cocuța; cu ochelari pe nas, Sil ar fi fost un distins entomolog...

— Domnu' Umbră-i un om cum-nu-se poate mai bun și cuviincios. — continuă Gherasim.

— Eh, un coate-goale, — spuse indiferentă Aglăița.

— Oamenii buni și cuviincioși îs deobiceiu coate-goale, — răspunse blând Gherasm. Astăzi, numai omul rău și impertinent răsbește în viață.

— Apoi că nu ți-ar strica să fii și tu o leacă impertinent, — aruncă Aglăița. Toți nespălații avansează și numai tu rămâi pe loc.

— Prefer să rămân pe loc, însă să-mi păstrez buna cuviință. Hai, adă felul doi, Aglăițo, că's flămând ca un lup!

— Atâta știi! Să fii servit la țanc și să-ți muncesc ca o roabă. Da' să-mi faci și mie o bucurie din-când-în-când, nu știi!

— Iar începi? — gemu Gherasim, așezând șervetul pe masă.

— Mă rog, iată că tac! — și — Aglăița se duse îmbufnată în bucătărie.

Lui Gherasim îi trecuse întreaga poftă de mâncare. Luându-și mantaua și fanarul, plecă la gară. Cocuța începu să-și dea aere de stăpână a casei: strânse farfuriile de pe masă și trimise la culcare băieții; Sil vru s'o bruscheze, însă Lupșa îi făcu semn: „Dă-o dracului!" — și fratele său se liniști. După ce fata ieși din odaie, se-auzi plâns în bucătărie.

—Ai văzut, Lupșa? Ai văzut cum vâră zâzanie între tată și mamă?

— Da, măi Sil. Cred că de-amu n'o să mai avem liniște'n casă.

— Trebuie să-l împăcăm pe tata cu mama. Numaidecât! Încă mâne dimineață...

— Așa o otravă Cocuța asta! Se ține ca un scai de capul nostru. Înnebunesc gândindu-mă c'o să stea până'n primăvară la noi.

— Oare mama nu observă că fata asta-i o intrigantă?

— Să știi c'a vrăjit-o cu cine-știe-ce farmece!

— Nu deveni romantic, măi Lupșa... — îl avertiză Sil pe fratele său.

A doua zi dimineață, înainte de-a pleca la școală, Sil își luă de mână mama și-o duse la tatăl său.

— Ce naiba te-a apucat, măi băiete? — făcu Gherasim ochi mari.

— Hai, împăcați-vă! — spuse Lupșa. Repede, că pierdem tramvaiul! Sărutați-vă! — și, îmbujorați, Lupșa și Sil porniră în goană pe trepte'n jos.

— Au inimă de aur copiii noștri, — oftă Gherasim, ai cărui ochi se'nvăluiră în lacrimi.

A doua zi, Gherasim îl așteptă la colțul străzii pe Umbră, căruia îi spuse cu sfiiciune:

— Iată-mă că trebuie să te rog ceva... Știi..., am un neam în casă., o nepoată de-a nevesti-mi.. Una cu mai multă fiere decât miere pe limbă... o fată care se-amestecă în toate... N'ai putea face așa, ca să-ți ții lecția când dânsa-i plecată'n oraș? Eu țin tare mult la mata, dar știi... când ai un reghiment de femei pe cap.. Nu vreau să-mi tot roadă urechile.

— Bine, domnule Vodă. Cum dorești.

— Vină pela șapte.. Noi om lua masa pela șase și jumătate, așa că scăpăm imediat de fată, iar dumneata poți să-ți ții în liniște lecția.

Când Umbră intră în odaie, Cocuța o părăsi ostentativ. Totuși, n'o răbdă inima să n'asculte iarăși la ușă — și fu indignată că meditatorul le vorbi băieților despre concertul Thibaud. Intră, hotărâtă, în bucătărie, unde Aglăița spăla vasele.

— Tușică, trebue să schimbi meditatorul ăsta! Nu'nțeleg dece-l mai ține unchiul. Umbră îi strică pe băieți! Închipuește-ți... Le vorbește despre-un lăutar franțuz! Ce, pentru asta îi plătiți bani grei?

— Nu știu ce să mă mai fac cu Gherasim al meu. El o ține'ntr'a lui și nici cu patru boi nu-i poți abate când i-a intrat în cap. Caută tu un meditator cum-se-cade și las'că i-oiu face eu vânt lui Umbră!

— Chiar de mâne-oiu începe să caut.

— Doamne, mă'ntreb câteodată ce m'aș face fără tine, Cocuță! — oftă Aglăița.

In odaie, Umbră evocă fântânile arteziene ale arcușului lui Thibaud.

Când meditatorul plecă, fata zâmbi drăcește.

Lupșa, care surprinsese zâmbetul ei, îi șopti alarmat lui Sil:

— Iar pune ceva la cale!

— Trebue să fim cu ochii'n patru! — rosti Sil, săgetând-o cu privirea pe Cocuța. Fata asta-i ca Tucu: otravă de năpârcă. Ai observat că și tata n'o mai poate suferi?

— Int'adevăr?

— Sigur! Nu vezi că nu mai joacă „Raub-concert"-ul cu dânsa?

Mircea Streinul

CRESTĂTURI

„Moldoveni, profesori universitari la Charkow, Odessa și Kiew", se numește valorosul studiu al d-lui prof. C. G. Bedreag, din Iași, apărut în ultimul număr al săptămânalului „Transnistria". Bine informat, autorul articolului de față găsește la cele trei universități rusești, o seamă de cărturari români, care prin munca și zelul lor neprecupețit, au ajutat enorm de mult, la ridicarea culturii slave.

Dintre ei, putem cita pe: Buzescul, Colpaci, Leon Casso, Gredescul, Sava (Charkow); Ilie Milescu-Mecinicov, Papa-Dimitriu, Prodan, Agura (Odessa); Morozov, Iassinschi (Kiew).

■ D. Alexandru Balaci ne trimite, prin poetul Ștefan Popescu, „cu rugămintea de a se recenza", un volumaș de versuri: Dolores. In goana după originalitate, tânărul rapsod ne dăruește atari poeme (citez fragmentar):

Marea fugă a fost întreruptă — ca șiroaiele.
Dolorea își frânge — statuar și cădere — picioarele.
Hohotele de râs au fost stăvilite de trăiri
Acestea sunt schimbările de care nu trebuie să te miri.
Au mai fost în poeziile tale eclipse
Și pentru rime noi viața ta parcursese elipse
Dar ca acum de simplu și omenesc nu ai mai suferit!
(Pag. 32)

Sau:
Era în noaptea beată și franciscană
Din aripi îngerești de sărăcie — pană.
Căderea era spre „Raiul" unui sub sol
Cu versul de Bacovia — spre ajungere la gol.
Si fumurile — danteiare gulere — se dovedeau
Decapitând fantomele ce nebulos dansau
Rusia cânta toată dintr'un gât frumos
Poetul negru al hainelor visa cu alții jos.
(Pag. 27)

Cerem scuză cetitorilor, pentru aceste două „perle" de vers nou, citate mai sus, și lăsăm concluziunile în seama d-lor...

■ In colecția Academiei Române de „Studii și Cercetări", d. Ion G. Coman a tipărit „Miracolul clasic", o carte deosebit de interesantă și care merită să fie, nu numai citită, ci și studiată. Spicuim din „Prefață", următoarele rânduri concludente:

„Miracolul" clasic nu e un fenomen supranatural. Cuvântul „miracol", aplicat creațiilor elene, a fost întrebuințat prima dată de Lenau. El înseamnă acel salt excepțional prin care rasa elenă a cucerit principiile și legile eterne, ale frumosului moral, și în mare parte ale naturii".

Recomandăm, cartea d-lui Coman, tuturor iubitoarelor de slovă autentică, de adevăr sublim...

S. Gr.

Premiera unei simfonii a lui Siegrfried Wagner

După moartea sa Siegfried Wagner a lăsat moștenire o simfonie, care până în prezent n'a fost executată decât în cercuri restrânse. Simfonia va fi cântată pentru prima oară în public la 10 și 11 Noembrie de orchestra teatrului național din Mannheim, sub conducerea cunoscutului dirijor Karl Elmondorff. (RDV).

R.E.V.E.R.I.E

Ți-s ochii plini de visuri și strălucesc în ei
Tot aurul din stele, ce'n gene-ai adunat
Când sfărâmat de gânduri,din dor făceai scântei
Să'ți lumineze drumul, spre cel care-a plecat.

Ți-s pleoapele petale de ceară și topaz,
Și când svâcnesc, fiorul aleargă peste ele,
Să'ți înfloare cuta, din palidul obraz,
Ca steaua căzătoare, pierdută printre stele.

Ți-s buzele de ghiață și arcul de lumină
Ce adumbrea sub dânsul surâsuri de fecioară,
S'a veștejit, ca floarea uitată în grădină,
Pe stratul de'ntuneric să plângă și să moară.

Ți-s umerii luceferi, pe-un cer bătut de vânt
Și brațele-ți adună în falduri rochia mută;
Piciorul îți înscrie o slovă pe pământ
Și slova 'naripată, pe frunte te sărută.

România la congresul gynecologilor la Viena

In Konzerthaus din Viena, în prezența reprezentanților partidului, statului și armatei s'a inaugurat zilele trecute al 26-lea congres al gynecologilor germani la care participă și mulți savanți și profesori din străinătate, printre cari reprezentanții Italiei, României, Japoniei, Slovaciei, Olandei, Suediei, Spaniei, Croației, Finlandei, Elveției, Danemarcei, Bulgariei, Belgiei, Greciei și Boliviei.

Rapoartele și conferințele ținute cu prilejul acestui congres s'au ocupat și cu problemele care urmează să fie rezolvate după răsboiu. (RDV).

Aeromodele de două grame

La un concurs de aeromodele organizat la Teplitz-Schönau o secție aviatică a Tineretului German, câteva modele extra-ușoare, care nu cântăreau decât două până la trei grame, au reușit să se mențină în aer câte 8 minute. Acest concurs de aeromodele a fost primul care s'a organizat în Țara Sudeților. (RDV).

D. PROF. MIHAI ANTONESCU ȘI MEMBRII GUVERNULUI AU VIZITAT EXPOZIȚIA „HRANA ȘI ECHIPAMENTUL SOLDATULUI ROMÂN"

(Urmare din pagina I-a)

goane marmeladă, 130 vagoane slănină, conserve, etc.

Merită deasemenea să fie reținut tabloul care înfățișează cantitățile alimentare pe care le primește un soldat pe zi, socotite în vitamine și calorii. El ne arată în chipul cel mai limpede, progresul ce s'a făcut față de trecut.

FABRICA MILITARA DELA TIMIȘOARA

In sala din stânga, se prezintă lucrările Fabricei militare de produse alimentare și unsori de la Timișoara. Ea e împărțită în șase secțiuni, care pun în lumină activitatea acestui uriaș stabiliment de industrie alimentară.

Secțiile de săpun și unsori izbutesc să satisfacă aproape toate nevoile armatei.

Secția de zarzavat uscat este utilată după ultimele exigențe ale tehnicei industriei alimentare. Zarzavatul se fierbe bine de mai multe ori și se usucă, fiind apoi ambalat într'o pânză specială de celofan weterfest, absolut impermeabilă care îl conservă, în orice mediu, un an sau chiar mai mulți.

La secția de conserve, rezultatele înfățișate întrec cele mai generoase așteptări. Fabrica aceasta are astăzi kilogramul de untură cu 130 lei; slănina cu 120 lei; marmelada cu 59 lei. Trupa este alimentată cu aceste produse de calitate superioară, realizându-se în același timp economii mari pentru armată.

ATELIERUL DE CONFECȚIUNI

După ce a cercetat cu atenție aceste săli ale Expoziției, d. Prof Mihai Antonescu a vizitat împreună cu membri guvernului și cu aceia care îl însoțeau, pavilionul Atelierului Central de confecțiuni al Armatei.

Acest pavilion este organizat pe ideia centrală a progresului făcut în anul 1941 față de ceace era în 1916.

In vreme ce la 1916 aveam un singur atelier central de confecțiuni al Armatei astăzi există șapte ateliere sucursale, executând toate comenzile date de centrală.

Producția reprezenta atunci cca. 100 milioane lei; astăzi ea a ajuns la 3 miliarde lei.

Personalul utilizat la 1916 era de 540 oameni, în 1941 el se ridică la 4000 oameni.

La acest progres uriaș trebue să se adaoge și calitatea producției actuale care corespunde tuturor necesităților pe care le impune războiul modern sub raportul echipamentului.

In atelierele de croitorie și cismărie astăzi se întrebuințează exclusiv mașini electrice, prin a căror rapiditate se poate face față cu prisosință comenzilor cerute.

Vizitatorul are prilejul să vadă aici un lucru cu deosebit emoționant: uniforma de un albastru închis care, din ordinul personal al Mareșalului Antonescu, se dă fiecărui invalid în momentul când părăsește spitalul. Uniforma aceasta în mijlocul celorlalte costume de război este ca un omagiu pur pe care forța îl închină eroismului.

MUNCA, FIDELITATE, STATORNICIE

Cercetând pavilionul Atelierului Central de confecțiuni al Armatei, d. Prof. Mihai Antonescu s'a întreținut cu un grup de muncitori bătrâni care lucrează încontinu în acest atelier de la 1881, data recrutării lor.

D. Vicepreședinte al Consiliului a dat dispoziții să se pregătească acestor lucrători, pentru meritele lor, un regim special de pensionare, cerând totdeodată tabloul tuturor acelora care se găsesc într'o situație similară spre a fi decorați pentru muncă, fidelitate și statornicie dovedită în serviciu.

MANUTANȚA

A urmat apoi vizitarea brutăriilor de campanie instalate în vecinătatea Pavilionului de Manutanță Centrală a Armatei. In condițiuni desăvârșite, se fabrică aici pâinea, pesmeții precum și toate pastele făinoase.

D. Prof. Mihai Antonescu și-a exprimat atât în timpul vizitării cât și la plecare, profunda mulțumire de felul cum se prezintă Expoziția. Intr'adevăr, lucrurilor văzute acolo, nu se poate răspunde altfel decât ceeace a scris, în Cartea de Aur a Expoziției însuși Mareșalul Țării exprimând sentimentul nostru al tuturora: mulțumire și recunoștință pentru muncă și realizări.

LA MINISTERUL DE FINANȚE

După ce a părăsit Expoziția „Hrana și Echipamentul soldatului român în războiul contra bolșevismului" d. Prof. Mihai Antonescu a vizitat cooperativa și cantina funcționarilor Ministerului de Finanțe, unde deasemenea și-a exprimat mulțumirea pentru cele constatate.

Botezul noilor avioane germane de bombardament „Dornier"

BERLIN, 13. — Mai multe avioane de bombardament aparținând unei noui serii de bombardiere germane — Dornier — au primit Luni botezul focului, executând un atac contra unor vase de transport engleze, bombardând cu succes două vase comerciale. Echipagiile au așteptat cu încordare premiera acestor noui bombardiere. Corespondentul de război, Robert Schiffman, relatează astfel faptele:

„Luni după masă sunase în sfârșit momentul. Aparatele au decolat pentru botezul focului, au traversat canalul și s'au strecurat la pândă dealungul coastei sud estice. Deodată am descoperit în imediata apropiere a coastei, două vapoare care, în urma unui sbor razant s'au dovedit că sunt vase de transport. Instalațiile lor antiaeriene au deschis un foc viu, dar noi am atins poziția favorabilă. Lansatoarele de bombe și-au declarșat conținutul lor greu și avioanele noastre liberate de povară și îndreptate în sus de pilotul aparatului, s'au ridicat în înălțimi, în timp ce vapoarele se sfărâmau în detunația bombelor. Privind în jos, nu am mai văzut decât catargele care ieșeau din apă. Câteva Spitfires care voiau să închidă drumul nouilor noastre mașini „Dornier", au fost puse pe fugă cu armele de bord. Noua serie de avioane de bombardament este pur și simplu minunată". (U. T. A.).

UN RĂZBOI DE LUNGĂ DURATĂ

Cum își fac false socoteli și absurde iluzii popoarelor Anglo-Saxone

BERLIN. — Dacă discursul șefului guvernului italian, Mussolini, pronunțat în fața țăranilor Fontini, s'a invederat posibilitatea unui războiu de mai lungă durată, atunci se reeditează în acest chip vechea întrebare, pentru cine lucrează propriu zis timpul? Britanicii fac fel de fel de combinații cu timpul, căutând să se consoleze pentru insuccesele militare, suferite fără întrerupere. In Anglia și Statele Unite s'a pus și se difuzează continu următoarele: „Până în prezent n'a funcționat în mod normal, așa se cuvine. Insă situația se va îmbunătății din zi în zi. Noi vom construi un tonaj de 6 milioane de tone și în acest chip, vom înlocui încet, încet, pierderile suferite în bătăliile din Atlantic. Noi vom trimite tunuri, muniție, tancuri, avioane etc., în insulele britanice, pe țărmurile Mării Caspice, în Africa de Nord și în Orientul cel mai îndepărtat și ne vom creia aparatul nostru economic din ce în ce mai desăvârșit necesar pentru producția armamentului. Vom produce din ce în ce mai multe mijloace necesare pentru ducerea războiului, care ne vor permite de a ieși din defensivă și de a trece la ofensivă".

Dar toate aceste pronosticuri nu se potrivesc în nici un chip cu realitatea intrinsecă. Cu cât popoarele auxiliare Englezilor sunt de altă obârșie, cu atât mai problematic este imperialismul anglo-saxon. Răsboiul cel lung cu care Englezii caută să autoconsoleze și să intimideze popoarele europene, este fără contribuția militară a Uniunii Sovietice, sau un asediu efectuat din depărtare și fără nici o perspectivă, sau o pace înarmată care, nu e nimic deosebită de aceia care a existat în ultimii ani, înaintea declarația de războiu franco-britanică făcută Reichului german.

Se pare că țările cari își văd mântuirea într'un războiu de durată, nu știu, de bună seamă că asediatorii trebuie să întrebuințeze forțe cu mult mai mari decât asediații și că ceiace dă pondere în balanța situației, este gradul de realizare a aprovizionării asediatorilor. Care e situația aprovizionării anglo-saxonilor? Nu-și mai poate face nimeni iluzia că bolșevicii s'ar mai putea reface din punct de vedere militar, după izgonirea lor din regiunile industriale, situate în centrul Uniunii Sovietice. Oricare om întreg, a ajuns la concluzia că frontul european, care a mai rămas, e pe punctul de a se termina, nepericlitând cu nimic forțele combatante ale popoarelor continentului european. Acest fapt denotă că milioane de brațe de lucru vor deveni libere pentru înrolarea în slujba economiei. Cum se vor hrăni bolșevicii după pierderea regiunilor ucrainiene cu surplus de producție, constituie o problemă de care trebuie să se ocupe acei ce au promis în repetate rânduri, ajutoare militare lui Stalin.

Este însă probabil, că războiul de lungă durată se va sfârși nu prin aruncarea Europei continentale în cumplită mizerie, ci dimpotrivă, prin moartea în massă a locuitorilor Europei Răsăritene și a Asiei Nordice spulberând concomitent toate speranțele Anglo-saxonilor care cred în victoria tărăgănirii războiului.

In acest chip neavând nici o nouă șansă militară. Britanicii și Nord-Americanii, cred cu care că pot asedia cei 300 milioane de locuitori ai Europei continentale, prin cei circa 200 de milioane de oameni de care dispun în ținuturile lor și pe care se pot sprijini numai cu aproximație?

Raționamentele criticilor neutri se multiplică necontenit, susținând în concluzie că Europa nu numai că va înfrunta acest asediu, dar cu cât durata lui va fi mai mare, cu atât îl va suporta mai ușor.. Ei accentuează asupra faptului că Europa va depăși cu mult culmile acestor greutăți inerente, actualei conflagrații.

Estę problematic însă cum își va regăsi emisfera vestică, prosperitatea ei de altă dată.

Criticii neutrii caracterizează cu false socoteli războiul de lungă durată secontat de Marea Britanie și de America de Nord. (U.T.A.).

Cele două fețe ale unui gest cavaleresc

(Urmare din pagina I-a)

lizată se poate bucura, într'adevăr, că un om nenorocit are de acum posibilitatea să-și pună pe picioare trupul schilodit. Aceeași „lume civilizată" însă s'a întristat adânc de modul cum a înțeles aviația britanică să colaboreze la buna intenție a înaltului comandament german. Așa că, o faptă care ar fi putut să devină înălțătoare, a stârnit indignarea lumii întregii și a aruncat o urâtă pată asupra „onoarei engleze".

Mai mult, suntem convinși că ea n'a produs nicio bucurie colonelului Bader, care va fi condamnând-o la fel cu alții. Pe lângă tristețea captivității, i-a mai adăugat o durere. O durere mai mare. Căci de fiecare dată când face un pas cu proteza lui cea nouă, își va aduce aminte de ambele laturi ale gestului „cavaleresc" care i-a mijlocit-o.

„Bader are acum din nou picioare"... Dar Bader are o mare tristețe în sufletul lui de ostaș și de om. A redobândit un picior artificial. A pierdut însă cea mai scumpă iluzie, căci se simte desonorat de proprii săi camarazi de sânge și de arme. Și povara aceasta e atât de grea, încât nu o poate suporta un biet picior mecanic.

Se bucură oare lumea civilizată?

VIAȚA BASARABIEI

Chișinăul va avea pâine suficientă și de calitate bună

Pentru soluționarea cât mai grabnică a problemei pâinei la Chișinău, zilele acestea a fost repusă în funcțiune moara țărănească din com. Peresecina jud. Orhei care macină timp de 3 zile pe săptămână pentru nevoile orașului Orhei, iar alte trei zile, pentru nevoile Chișinăului.

In felul acesta, problema pâinii la Chișinău va fi rezolvată și cantitativ și calitativ.

Schimb de produse între Basarabia și Moldova

Fapta lăudabilă a fabricei „Victoria" din Iași

Dând urmare îndemnurilor înțelepte ale d-lui Mareșal Ion Antonescu, Conducătorul Statului, de a se face schimburi de produse între populația din Vechiul Regat și aceeea din provinciile desrobite, întreprinderile „Victoria" din Iași, proprietatea d-lui Vasile Bogdan, au făcut o propunere Guvernământului Basarabiei oferind în schimbul unor materii prime locale, 3 vagoane de săpun pentru nevoile populației basarabene.

Totodată, d. Vasile Bogdan a oferit comerțului basarabean toate fabricatele întreprinderilor sale cu prețul de cost, spre a contribui în felul acesta la înviorarea și propășirea vieții economice a provinciei desrobite prin jertfa ostașilor Mareșalului Erou.

D. general C. Voiculescu, Guvernatorul Basarabiei, și-a dat asentimentul pentru această frumoasă faptă a d-lui V. Bogdan.

Toată cinstea și admirația pentru aceia cari îndeplinesc poruncile Mareșalului Desrobitor, căci ele sunt numai și numai spre binele neamului românesc.

LICHIDAREA COOPERATIVELOR REFUGIAȚILOR BASARABENI DIN BUCUREȘTI

Cooperavativa „Nădejdea" din Chișinău a fost autorizată să primească mărfurile cooperativei refugiaților basarabeni din București aflată actuamente în lichidare, cu un comision de 15%.

După ultimul bilanț încheiat la sfârșitul lunei Octombrie, cooperativa „Nădejdea" a înregistrat un beneficiu de 104.000 lei netto.

Zilele acestea, Coperativa „Nădejdea" a deschis în Chișinău, cel de al doilea magazin al său, pe str. Alexandru cel Bun, lângă biserica „Ciuffi".

In cel mai scurt timp, vor fi deschise și magazinele Nr. 3 și 4, precum și Banca populară „Renașterea" pentru înființarea căreia se străduește din plin d. Vl. Scurtu președintele Coperativei și controlor al cooperației din Basarabia.

Isprava notarului din com. Sadaclia-Tighina

D. Sublocot. aviator Cotelea din comuna Sadaclia, jud. Tighina, a înaintat o reclamație atât Parchetului Trib. Tighina cât și Prefecturei jud. Lăpușna, împotriva notarului comunei de mai sus, anume Lepădatu Dobrescu, acuzându-l de violare de domiciliu.

Lucrurile s'au petrecut astfel: Acum câtva timp, soția reclamantului venise dela București la părinții soțului ei, rămași în Basarabia sub ocupația bolșevică. Acasă, a constatat cu durere că părinții d-lui sblt. Cotelea, fuseseră ridicați de autoritățile sovietice și deportați cu 7 zile înainte de începerea războiului pe motivul că sunt „Kulaci" (chiaburi) și pentru că au un fiu ofițer în armata română.

A constatat în acelaș timp că în locuința socrilor se instalase notarul comunei, pe care l-am numit mai sus.

D-na Cotelea, în calitatea ei de unică moștenitoare a averii deportaților și cu soțul plecat pe front, a cerut concursul șefului de post pentru evacuarea notarului Lepădatu Dobrescu și, după ce a inventariat toate bunurile, a încuiat totul și a plecat înapoi la București.

Câteva zile în urmă, ofițerul reclamant a revenit de pe front și nu mică i-a fost surprinderea constatând că locuința este din nou ocupată de acelaș notar.

S'a stabilit că Lepădatu Dobrescu, imediat ce d-na Cotelea plecase la București după ce-l evacuase și inventariase avutul, s'a instalat iarăși, ca la dânsul acasă, forțând lacătele dela uși.

Autoritățile în fața cărora a parvenit reclamația, au ordonat facerea unei anchete.

HOAȚĂ, RECLAMATĂ POLIȚIEI

In baza unei plângeri din partea d-lui prof. V. Zubcu din Chișinău, str. Unirii Nr. 9, organele polițienești au arestat pe numita Eugenia Parasciuk, din Chișinău, str. Unirii Nr. 3, fiind acuzată că în timp ce Chișinăul ardea sub focul pus de hoardele bolșevice și în timp ce reclamantul se refugiase într'o comună din apropiere, hoața i-a furat 3 geamantane cu diferite vestminte și obiecte casnice, dosite în beciul locuinței.

Nu de mult, d-na Zubcu a văzut pe Eugenia Parasciuk purtând un fular, pus printre obiectele din geamantanele furate. Făcându-i-se o percheziție la domiciliu, au fost găsite înadevăr toate lucrurile furate.

Față de probele de vinovăție, hoața a fost înaintată parchetului, spre a fi trimisă în judecată pentru furt săvârșit în timp de război.

Fapta necinstită a unui flăcău din com. Bardar - Lăpușna

Locuitorul Nicolae Durbală din com. Bardor, satul Fundul Galben, jud. Lăpușna, a depus o plângere la parchet împotriva tânărului Andrei Gh. Vărlan din aceeași comună pentru că acesta, promițând fiicei minore a reclamantului, anume Frusina Durbală, că o va lua în căsătorie, după ce s'a logodit cu fata și a forțat-o să convietuiască împreună timp de 3 săptămâni, a maltratat-o grav și apoi a alungat-o.

Parchetul stabilind vinovăția pârâtului, a trimis în judecată pe necinstitul individ.

Ce s'ar fi ales din Basarabia

I-a fost dat Basarabiei să fie coapsa României în bătaia năprasnicelor geruri răsăritene ce s'au abătut, în decursul veacurilor, peste țara și Neamul românesc.

Este drept că pe toate, până la urmă le-ar fi suportat fără teamă, în nădejdea ortodoxă în „vremi de pace". Dar stăpânirile rusești, fie acestea țariste, fie sovietice, au zguduit din temelii viața spirituală a liniștitului român basarabean.

Indiferent de forma politică, indiferent de formula în numele căreia se prezintau mandatarii puterii rusești, scopul urmărit și metodele aplicate au fost aceleași.

Toată istoria relațiilor noastre cu Slavii dela Răsărit ne stă mărturie.

Ar fi destul pentru aceasta să trecem în revistă documentata „Istorie a Românilor" a lui A. D. Xenopol pentru a ne convinge de similitudinea metodelor întrebuințate și scopurile urmărite de: Petru cel Mare, Ecaterina II, Țarul Alexandru, generalul Kutuzoff, cancelarul Nesselrode, generalul Suvorov, generalul Kisseleff, precum și contemporanii Stalin și Molotov.

Cu toții au urmărit, în ce ne privește, anexarea poporului român la marea masă slavă în plină expansiune spre Mediterana și Occident.

Astăzi, la întoarcerea din teritoriile eliberate, prin vitejia ostașului român și a camaradului german, am avut prilejul să ne întărim convingerea că dincolo de granița spirituală și geografică ce desparte Europa de Rusia se desfășura un efort omenesc fantastic pentru acumularea de potențe, cu care, la momentul potrivit, să se prăvale colosul slav peste întreaga Europă. A fost cea mai pregătită expediție antieuropeană, pe care și-ar fi închipuit-o vreodată mintea omenească. Și sperăm, și cea din urmă.

Intr'adevăr, efortul pe care l-au depus Rușii pe toate tărâmurile de activitate cu singurul scop anti-european, ar fi dus într'un timp foarte scurt la rezultate ireparabile pentru existența României, cât și pentru întreaga desvoltare contemporană a continentului nostru.

Cunoscând, pe deoparte concepția rusească, după care Dacii, — baza rasială a poporului român, — ar fi fost un trib slav, măsurile proaspete de introducerea alfabetului rusesc și în Republica „autonomă" Moldovenească, răspândirea tot mai accentuată a limbii rusești, sistemul deportărilor; pe de altă parte, observând situația poporului român înconjurat peste tot de popoare slave, soarta ne-ar fi fost pecetluită definitiv, prin dispariția în massa slavă.

In fața acestor concluzii se pun 2 întrebări.

Pentru cât timp Basarabia, încleștată în brațele înstrăinării, ar mai fi putut spune:

Insă, fie cât de grele
Lanțurile pe al meu sân,
N'or putea să stângă ele
Simțământul de Român?

Și mai ales care ar fi fost rezultatele dacă întreaga Românie ar fi avut aceeași soartă?

...Nimic nu vom face prea mult, pentru a binemerita această eliberare. Nu numai Românii din Basarabia și Transnistria, ci de-a'ntregul cuprinsul Țării.

M. Dunăre

Viață nouă în Basarabia

După întâiul răsboiu mondial Basarabia a fost prima provincie românească care a cerut realipirea la trupul celorlalte ținuturi românești, de sine stătătoare.

Unirea Basarabiei a fost cerută de către fruntașii moldovenimii dintre Prut și Nistru. A fost ca un plebiscit. Sfatul Țării era glasul întregii moldovenimi basarabene. Cu atât mai mult că în acest Sfat al Țării au intrat fiii cei mai autentici ai provinciei dintre Prut și Nistru: țărani, răzeși, mazili.

E drept că se hotărîse mai înainte ca Basarabia să ducă viață independentă, ca republică federativă. Dar sub forma aceasta de organizare Basarabia nu putea să trăiască. Cu un vecin hrăpăreț ca cel dela Răsărit, nu se putea duce zile bune. Membrii Sfatului Țării și-au dat seama de acest lucru. De aceea, când hoardele roșii au început să distrugă și să semene panică în sânul populației, reprezentanții moldovenimii basarabene au făcut apel pentru intervenția armatei române.

Forma de republică federativă a fost așa dar numai o fază de tranziție.

Basarabia era trup din trupul Moldovei și trebuia să se întoarcă acolo de unde o mână haină o smulsese mai înainte. Basarabia nu putea să ducă viață aparte.

Basarabia nu putea să trăiască pe baza principiului federativ alăturî de haosul dela Răsărit. Faptul s'a adeverit.

Mai era însă ceva care a hotărît actul Unirii Basarabiei: **comunitatea de credință, de limbă și obiceiuri** cu celelalte ținuturi românești. Ca ținut românesc, **Basarabia nu putea să ducă decât aceeași viață cu celelalte ținuturi românești. Hotărîrea Sfatului Țării de a se da o formă de organizare pe baza principiului federativ ținutului dintre Prut și Nistru, apare astfel ca un act necesar pentru ca Unirea să reprezinte voința întregii moldovenimi basarabene de a trăi cu toți frații laolaltă.**

Unirea s'a făcut de bună voe. Basarabia însăși, prin vocea reprezentanților săi, a cerut realipirea la provinciile de aceeași lege, de aceeași limbă și obiceiuri.

Basarabia n'a fost cucerită ca cineva să mai aibă pretenție asupra ei. Basarabia s'a unit de bună voe. Actul Unirii l-a făcut ca stat independent, în numele întregii populații. A fost ca un plebiscit, ca un vot unanim, de realipire la trupul țării de care fusese răpită în mod samavolnic.

Ce-a fost viața Basarabiei după Unire, se cunoaște. Basarabia a intrat în comunitatea românească și timp de două decenii și ceva s'a bucurat de libertatea după care tânjise atâta amar de vreme.

A venit apoi pacostea dela 28 Iunie 1940. Ce-a fost viața Basarabiei dela această dată până la eliberarea înfăptuită anul acesta, iarăși se știe.

Aceasta a fost ultima pătimire a Basarabiei.

De-acum încolo nimic nu poate să mai turbure viața moldovenimii basarabene.

Basarabia este deacum în mijlocul Moldovei. De-o parte Moldova dintre Nistru și Bug, iar de alta Moldova dintre Carpați și Prut.

Pe ruinele lăsate de hoardele Răsăritului începe o viață nouă. O viață românească fără nici un amestec din afară, fără cui străin.

Aprovizionarea cu lemne de foc a școalelor primare din Chișinău

Datorită străduințelor d-lui Ion Sârbu, învățător-pensionar din Chișinău și membru în comitetul școlar municipal local, Directoratul Silvic al Basarabiei a aprobat furnizarea a 30 vagoane lemne de foc pentru nevoile de iarnă ale școalelor primare din orașul nostru.

Instructori basarabeni pentru nevoile culturale ale Transnistriei

Directoratul Invățământului din Basarabia a dispus ca din județul Lăpușna, să plece în calitate de instructori culturali pentru Transnistria, d-nii: Barcaru Ion, fost inspector școlar al plășii Ialoveni și Harea Petre, învățător din Chișinău.

VIAȚA IN ROMÂNEȘTI - TIGHINE

Târgușorul Românești din jud. Tighina, situat la marginea de sud-est a județului și la hotarul jud. Cetatea Albă, deservit de cea mai importantă gară din tot sudul Basarabiei, așezată chiar pe teritoriul comunei Românești — gara Românești (Basarabeasca), a fost uitat în ultimul timp de toată lumea, deși merită cu totul altă atenție. Merită o deosebită atenție nu numai din partea călătorilor ce se opresc pentru o oră-două la cantina Crucii Roșii dela gară pentru a fi serviți cu un ceai cu miere gratuit (căci zahărul lipsește aproape cu desăvârșire) sau a vizitatorilor vremelnic interesați. Dar acest târgușor așezat numai la 800 m. de gara cu acelaș nume și purificat de tot ce-a fost perciunat sau în stadiu de perciunare, merită și cere să i se dea atenția bine-meritată și din partea tuturor forurilor superioare. Românești, a fost și trebue să fie neîntârziat un mare centru comercial, având la dispoziție tot ce-i trebue.

In afară de o serie de fabrici (de spirt, sifoane, cașcaval, țiglă, cărămidă, etc.) cari au fost distruse de jidanii și bolșevicii în retragere, mai posedă astăzi o serie de fabrici și industrii, cari dacă ar fi puse în funcțiune, târgușorul și-ar schimba cu totul fizionomia lui economico-constructivă și aceasta ar influența mult la urcarea potențialului economic al întregii regiuni. Cu cele două mori pe cari le are, din cari una e de tip comercial, astăzi ambele aparținând Statului, și cu cele cinci brutării în bună stare de funcționare, populația târgului, în majoritate agricultori și cu cei peste 1000 de funcționari și lucrători ai diferitelor instituțiuni (C. F. R., P. T. T., Telefoane, etc.), trebue să alerge pe la alte mori la zeci de km. depărtare. Din această cauză, pâinea ce se fabrică în cantitate insuficientă, se vinde cu câte 50 lei bucata.

D. prim-pretor Russu a dat o bună lecție instructivă unuia dintre speculanții acestui târg, dar nu e suficient, căci cu toate măsurile aspre luate de energicul prim-pretor, specula e în floare. Scumpetea vieții aci se egalează cu cea de pe piața Bucureștilor.

Față de această situație, organele de resort au luat toate măsurile, ca viața să-și aibă cursul normal.

Tr. Cozma-Loghin

AVIZ

Direcțiunea școalei normale de învățătoare din Chișinău anunță:

Examenul de admitere pentru clasele I-a și a V-a se va ține la 20 Noembrie a. c., în localul școalei primare de fete Nr. 6, din str. Ștefan cel Mare Nr. 102.

Candidatele înscrise pentru examenul de admitere în cl. I-a și a V-a, care n'au depus actele la înscriere vor prezenta la cancelaria școalei de pe strada Regele Ferdinand Nr. 76, următoarele acte: extractul de naștere, buletinul de vaccinare, certificatul de naționalitate, certificatul de absolvirea școalei primare pentru cl. I-a și de absolvirea a patru clase secundare pentru cl. V-a.

Taxa de înscriere la examenul de admitere este de 200 lei pentru cl. I-a și de 3000 lei pentru cl. V-a.

Tot în ziua de 20 Noembrie a. c. se vor ține și corigențele pentru toate clasele, la toate obiectele.

Deasemenea în ziua de 20 Noembrie se vor mai ține și examenele de diferență pentru elevii proveniți dela licee sau gimnazii teoretice, care vor trebui să îndeplinească următoarele condiții:

a) să fie de origină etnică română

b) să aibă în clasa care a terminat-o situația mulțumitoare;

c) să nu fi rămas repetent decât o singură dată.

DIRECȚIUNEA

REGLEMENTAREA SITUAȚIUNII AVOCAȚILOR DIN BASARABIA ȘI BUCOVINA DE NORD

Monitorul Oficial nr. 269 din 12 Noembrie publică următorul decret-lege:

ART. I. — Sunt membri ai Baraurilor avocaților din Basarabia și Bucovina de Nord avocații definitivi și stagiari, care se găseau înscriși în acele barouri la 28 Iunie 1940, dacă până la intrarea în vigoare a prezentei legi nu au obținut, potrivit art. 147 și urm. din legea pentru organizarea Corpului de avocați din România transferarea în alte barouri.

ART. II. — Situațiunea avocaților înscriși în barourile din Basarabia și Bucovina de nord va fi revizuită din oficiu.

Vor fi radiați avocații cărora, potrivit legii privitoare la starea juridică a locuitorilor evrei din România, exercițarea profesiunii de avocat le este interzisă, cum și acei care, potrivit art. 94 din legea pentru organizarea Corpului de avocați din România sunt nedemni de a fi avocați ori care au săvârșit faptele prevăzute de art. 3 din legea Nr. 793 din 1941.

Nu sunt supuși revizuirii avocații numiți în comisiunile interimare pentru conducerea barourilor.

Deciziunile comisiunilor interimare ale Barourilor, rămase definitive, prin care, posterior datei de 28 Iunie 1491, au fost radiați sau menținuți în Barouri avocații evrei, sunt opozabile Barourilor din Basarabia și Bucovina de Nord, în ce privește categoria din care aceștia fac parte.

ART. III. — Dispozițiunile art. 245, alin. 2 din legea pentru organizarea Corpului de avocați din România, sunt aplicabile în procedura revizuirii prevăzută de articolul precedent.

Deciziunile comisiunii sunt executorii.

Impotriva deciziunii Comisiunii interimare a Baroului se poate face recurs în termen de 15 zile dela comunicarea deciziunii.

Pentru decan și președintele Uniunii barourilor, termenul curge dela pronunțare.

Recursul se judecă de Comisiunea interimară de recurs a Uniunii barourilor.

ART. IV. — Revizuirea se va face în cel mult trei luni dela intrarea în vigoare a prezentei legi.

Până la revizuire sunt suspendați din exercițiul profesiunii avocații evrei înscriși în Barourile din Basarabia și Bucovinan de Nord, idiferent de categoria din care fac parte.

ART. V. — Notarii publici din Basarabia, în funcțiune la 28 Iunie 1940, doctori sau licențiați în drept, vor putea fi înscriși ca avocați definitivi în barourile din Basarabia, unde au funcționat, dacă întrunesc condițiunile prevăzute de art. 93, literele b, c, și g, din legea pentru organizarea Corpului de avocați din România.

ACORDAREA UNEI IDEMNIZAȚII de reședință a meseriașilor și lucrătorilor C.F.R. tab. B. și C. din Basarabia și Bucovina de Nord

In Monitorul Oficial de Miercuri a apărut următorul decret-lege:

ART. I. — Meseriașii și lucrătorii C. F. R. din cadre, care își exercită funcția într'unul din județele reocupate din Basarabia și Bucovina de Nord, și care își au domiciliul în aceste provincii, vor primi — în cazul când sunt obligați a nu-și muta familiile în teritoriile eliberate — în afară de drepturile prevăzute în decretul-lege Nr. 1.795 din 20 Iunie 1941, publicat în Monitorul Oficial Nr. 144 bis din 21 Iunie 1941, o indemnizație de reședință care se fixează după cum urmează:

a) 30% din salariul brut pentru meseriașii și lucrătorii având salarii până la 10.000 lei;

b) 20% din salariul brut pentru meseriașii și lucrătorii având salarii dela 10.000—20.000 lei lunar.

Calculul indemnizației de reședință se face aplicând coeficienții de mai sus pe transe din salariul brut.

Prin salariul brut, în sensul articolului de față se înțelege, atât pentru personalul ce lucrează în acord, cât și pentru cel care lucrează în compensație de acord, salariul la orele efectiv lucrate, majorat cu compensația respectivă, plus sporul de retribuție acordat prin decretul-lege Nr. 1.795 din 20 Iunie 1941.

ART. II. — Din indemnizația de reședință prevăzută la art. I, nu se face nici o reținere pentru impozite sau pensie; ea nu poate fi poprită sau urmărită pentru niciun fel de datorie.

ART. III. — Indemnizația de mai sus nu se acordă meseriașilor și lucrătorilor care beneficiază de dispozițiunile decretului-lege Nr. 4.913 din 30 Iunie 1941.

ART. IV. — Dispozițiunile decretului-lege de față se aplică dela 1 August 1941.

ANUNȚ

Se aduce la cunoștința celor interesați că la 16 Noembr. 1941 încep cursurile urbane de gospodărie gr. I și II din Chișinău.

Se primesc încă înscrieri în toate clasele.

Direcțiunea

SĂRBĂTORIREA ZILEI DE 8 NOEMBRIE LA TIRASPOL

Ziua M. S. Regelui a fost sărbătorită printr'un Te-Deum, oficiat, în piața Catedralei, în prezența d-lui guvernator prof. Gh. Alexianu, guvernatorul civil al Comandamentului militar și a d-lor generali Arbore și Cracoveanu, maior Ihnen din Statul major german, Cercavschi, secretar general al guvernământului, ofițerii din garnizoană și corpul funcționăresc al guvernământului.

După slujba religioasă oficiată de un sobor de preoți, a urmat defilarea trupelor; asistența formată din mulțimea satelor de Moldoveni, venită la sărbătoare au ovaționat entuziast armatele desrobitoare.

ZIARELE ROMÂNEȘTI LA ODESA

Oficiul pentru distribuirea presei în Transnistria și-a inaugurat, în ziua de 8 Noembrie, activitatea, la Odesa.

Ziarele românești și Gazeta Odesei au fost vândute în mai multe chioșcuri, care au fost asaltate de populația dornică să cunoască slova românească și vești din țară și din întreaga lume.

Ultimul număr din Gazeta Odesei a apărut închinat zilei de 8 Noembrie a. c., cu portretele M. S. Regelui și Mareșalului Antonescu și numeroase articole despre această mare zi a neamului.

„Inamicul evreu"

Rolul covârşitor al iudaismului în actualul război

BERLIN, 13. — Intr'un articol de fond, intitulat „Inamicul evreu", oficiosul german „Voelkischer Beobachter", vorbeşte în chip expresiv şi pregnant despre covârşitorul rol al iudaismului în actuala conflagraţie. Fără iudaism n'ar fi existat niciodată bolşevismul, astfel se exprimă ziarul german. Chiar în epoca cea mai critică a luptei împotriva partizanilor lui Trotzki, zeci de mii de evrei au rămas în toate posturile dominante ale imperiului roşu. Readucerea pe scenă în rolul de protagonist a evreului Litvinov Finkelstein imediat după începerea campaniei din răsărit, a demonstrat categoric că întreaga naţionalizare a politicei sovietice din ultimii ani n'a fost altceva decât un camuflaj perfect pus la punct. Marele cotidian german afirmă că a doua mare demascare a iudaismului s'a înregistrat în politica de răsboi a preşedintelui nord-american Roosevelt. In atitudinile lui politice se discerne lămurit cumplita ură iudaică şi setea lor de putere. In nici o altă a doua ţară din lume, cu excepţia Uniunii Sovietice, iudaismul nu exercită o influenţă atât de precumpănitoare în toate compartimentele vieţii materiale şi spirituale, în domeniul economic, în viaţa culturală şi în toate organele de conducere, care au rolul formării opiniei publice, presă, literatură, cinematograf etc. New Yorkul este de decenii capitala-citadelă a internaţionalei iudaice. Lupta împotriva inamicului evreu este lipsită cu desăvârşire de orice romantism.

„In răsboiul împotriva Franţei, noi, Germanii, am simţit în republica, deşi sediul iudaismului având centrala la Paris, semnele unei lupte cavalereşti şi bărbăteşti, vestigiile cultivării de veacuri dearândul a legii onoarei. Chiar în răsboiul împotriva Angliei, cu tot churchillismul alimentat şi dominat cu perseverenţă de iudaism, noi Germanii simţim dârzenia aprigă a unui bătrân popor de marinari. Dar în lupta împotriva bolşevismului şi rooseveltismului, se reliefează în mod exclusiv reacţiunea acerbă împotriva răului de esenţă satanică, inamic de moarte al vieţii normale spirituale. Răsboiul împotriva internaţionalei iudaice este o luptă pe viaţă şi pe moarte, care trebuie dusă până la capăt şi care imperios şi categoric, se va sfârşi cu victoria deplină repurtată asupra acestei sămânţe blestemate". (Uta).

„MICA FINLANDĂ" A PUS LA PUNCT PRETENŢIUNILE „MAREI AMERICI..."

Răspunsul guvernului din Helsinki la cererile d-lui Roosevelt

HELSINKI, 12 (Rador). — Corespondentul agenţiei D. N. B. transmite:

Prin memoriile adresate de preşedintele Statelor Unite guvernului finlandez şi remise în zilele de 27 şi 30 Octombrie, guvernul american a cerut ca Finlanda să dea asigurarea, în cazul când ea vrea să obţină o garanţie din partea Statelor Unite în prezent şi în viitor, că va înceta imediat toate operaţiile ofensive contra teritoriului sovietic şi ca trupele finlandeze să se retragă imediat înapoia frontierei ce exista în 1939.

Apoi guvernul Statelor Unite a mai pretins că operaţiile Finlandei reprezintă o ameninţare directă a Statelor Unite şi că ele ameninţă deasemeni şi relaţiile amicale dintre cele două ţări, în cazul când Finlanda nu renunţă la atitudinea sa actuală.

Răspunzând acestor memorii, guvernul finlandez a remis la Washington o notă în care, între altele, declară:

Memoriile americane nu vorbesc câtuşi de puţin despre o încetare a ostilităţilor din partea Rusiei Sovietice şi nici nu precizează ceva în legătură cu o eventuală retragere a trupelor sovietice, la rândul lor, din teritoriile dinlăuntrul frontierelor Finlandei, ce existau în 1939, ca şi din celelalte teritorii ocupate de Rusia sovietică.

Este vorba de partea finlandeză din peninsula Pescarilor, de unde artileria sovietică poate ameninţa singurul port dela nord al Finlandei, Petsamo, de insulele din golful Finlandei şi de peninsula Hanko.

Rusia sovietică a continuat să aibă cereri nejustificate, cum este problema comunicaţiilor în tranzit cu peninsula Hanko pe căile ferate finlandeze.

Ea a continuat deasemeni să se amestece în afacerile interne ale Finlandei şi a încercat chiar să organizeze demonstraţii pe străzi.

Pacea dela Moscova nu a fost pentru Rusia sovietică decât un armistiţiu ce trebuia să servească la pregătirea cuceririi definitive a Finlandei. Dealtfel acest ţel al Sovietelor este subliniat de ziarul sovietic „Pravda" care, la 23 Iunie 1941 a scris că finlandezii trebue să fie exterminaţi de pe suprafaţa pământului.

Teritoriile situate de cealaltă parte a fostelor frontiere finlandeze au fost folosite deasemeni ca bază de atac contra Finlandei. Sovietele au construit şase linii de cale ferată care porneau din linia ferată ce duce spre Murmansk. Aceste şase linii erau îndreptate spre frontiera Finlandei. Au fost construite deasemeni şosele strategice şi s'au făcut numeroase aerodromuri care nu puteau servi decât la planul de atac.

Nota finlandeză subliniază mizeria ce domneşte nu numai în teritoriile cari se aflau înainte de 1939 de cealaltă parte a frontierei finlandeze, ci şi în teritoriile care au fost cedate prin pacea dela Moscova.

Statele Unite trebue să înţeleagă că, dacă poporul finlandez nu ar fi acţionat aşa cum a acţionat, ar fi trebuit să împărtăşească soarta Estoniei şi a celorlalte ţări cucerite de bolşevici, adică descompunerea fizică, totală sau parţială.

Este greu ca Statele Unite, care se află la mare distanţă, să poată preţui aşa cum se cuvine situaţia critică a Finlandei, cu atât mai mult cu cât Statele Unite nu au experimentat niciodată primejdia pe care o reprezintă bolşevismul pentru ţările occidentale.

Incă din timpul primului războiu contra Sovietelor din 1939—1940, continuă nota finlandeză, Finlanda ar fi trebuit să ocupe teritoriile de astăzi, dar ea nu a avut la dispoziţie destule forţe. In acea epocă, de bună seamă nimeni nu ar fi pus la îndoială îndreptăţirea unor asemenea operaţiuni din partea Finlandei.

După ce relevă ajutorul material important primit de Finlanda din partea Statelor Unite, în timpul războiului din 1939—1940, ca şi recunoştinţa poporului finlandez pentru amiciţia şi ajutorul moral din partea poporului american, nota finlandeză constată cu satisfacţie intenţia guvernului Statelor Unite de a acţiona în favoarea intereselor vitale ale Finlandei, adăogând însă în acelaş timp că guvernul finlandez nu poate înţelege cum se poate armoniza principiul generos menţionat de guvernul american cu cererea ca trupele finlandeze să fie retrase din regiunile situate în afara frontierelor din 1939, cari au fost ocupate pentru motive de securitate şi pe care Rusia Sovietică le-ar putea folosi imediat ca bază de atac contra Finlandei.

Guvernul finlandez doreşte să se termine războiul început cu Uniunea sovietică numai în cazul când primejdia va fi înlăturată şi garanţiile unei securităţi durabile vor fi fost create.

Nota finlandeză [illegible] propunerile de mediaţie, cari fuseseră adresate în timpul războiului din 1939—1940, din partea neutrilor către Uniunea Sovietelor, nu au împiedicat Sovietele să continue atacurile contra Finlandei.

Statele Unite ar trebui să ţină seamă de situaţia grea în care ar fi pusă populaţia civilă din teritoriile din afara frontierelor din 1939, care a avut să sufere atât de crud sub regimul bolşevic, prin reglementarea propusă de guvernul american.

Acesta este un motiv în plus pentru ca aceste teritorii să fie păstrate de Finlanda, spre a i se garanta acestei populaţii libertatea şi securitatea.

Nota finlandeză relevă apoi conversaţiile duse la Washington, în 1939—1940, între d. Sumner Welles şi ministrul Finlandei în Statele Unite cu privire la condiţiile prealabile ale unei păci eventuale, arătând că ele nu au dat nici un rezultat. Statele Unite nu au luat poziţie faţă de ezitările şi observaţiile făcute de Finlanda nici în cursul conversaţiilor ulterioare.

Cu privire la svonurile lansate de presa străină şi de postul de radio englez relative la pretinse planuri finlandeze de a încheia o pace separată cu Rusia sovietică, nota finlandeză constată că asemenea oferte de pace sau alte oferte din partea Statelor Unite nu au fost făcute nici la 18 August, nici mai târziu şi că atare oferte nici nu au parvenit guvernului finlandez.

Răspunsul finlandez respinge pretenţia memoriului american, după care operaţiile finlandeze constitue o primejdie imediată pentru securitatea Statelor Unite, care, apărate de două oceane, ca şi de numeroase puncte de sprijin, nu pot fi ameninţate de arma finlandeză.

Guvernul finlandez nu poate crede că o ocupare a teritoriilor la care face aluzie guvernul american este contrară exigenţelor securităţii americane.

Grija Statelor Unite de a apăra propria lor securitate îndreptăţeşte Finlanda să se aştepte la o înţelegere din partea guvernului Statelor Unite, a faptului că Finlanda doreşte să apere existenţa sa, să-şi sporească măsurile de securitate şi să salveze fosta sa libertate democratică, cu atât mai mult cu cât în decursul a doi ani ea a fost în două rânduri obiectul unei agresiuni neinstificate din partea puternicului vecin bolşevic, fără ca America sau vreo oarecare altă ţară să fi putut împiedica aceste agresiuni sau să dea garanţii că ele nu se vor mai produce în viitor. Marele popor american de bună seamă, va fi de acord că un popor mic are şi el dreptul să trăiască şi să se apere.

In ultima parte, nota de răspuns a guvernului finlandez declară următoarele în legătură cu concepţia americană emisă în memorial din 27 Octombrie 1941, anume că libertatea de acţiune şi chiar independenţa Finlandei ar fi ameninţate de germani:

In ce o priveşte, Finlanda nu are motive să presupună că o asemenea primejdie o ameninţă din partea Germaniei. Finlanda vrea să-şi reglementeze ea însăşi afacerile şi îndeosebi sub semnul unităţii etnice a cărei bază o alcătueşte democraţia sa nordică, ţărănească, populară şi multiseculară, care a arătat ce poate mai ales în fazele luptei din ultimii ani, ca forţă trainică şi în ce priveşte apărarea Patriei. Este limpede, fără a mai fi nevoie de alte explicaţii, că Finlanda acordă o importanţă enormă faptului că, în timp ce ea se află într'un războiu neîntrerupt de apărare contra Rusiei sovietice, Germania luptă simultan contra aceluiaş inamic. Un nou războiu în care Finlanda s'ar fi găsit în luptă din nou singură ar fi însemnat nimicirea Finlandei şi a tuturor ţărilor nordice.

In încheere, nota finlandeză constată că preşedintele statului finlandez a declarat la 23 Octombrie 1941 ministrului american din Helsinki că poporul finlandez, care nu a violat drepturile nimănui şi care nu doreşte nimic altceva decât de a putea trăi şi lucra în pace, va continua războiul contra Rusiei sovietice până în clipa când securitatea sa şi paşnica sa activitate vor fi fost garantate.

Bătăliile de nimicire din răsărit

Consideraţiuni statistice asupra cifrei prizonierilor bolşevici

BERLIN, 12 (Uta). — Actuala fază a operaţiunilor este privită de cercurile militare berlineze ca o continuare organică a lanţului de bătălii de nimicire, cari au avut loc dela sfârşitul lui Iunie până la mijlocul lui Octombrie, având drept scop primordial de a scoate din funcţie şi paraliza cu desăvârşire grosul forţelor armatelor sovietice. Cucerirea de teren, obţinută în cursul acestor bătălii de nimicire, a fost, după cum s'a menţionat în multiple rânduri de către forurile germane un obiectiv paralel, însă nu ţelul suprem al acţiunilor militare. Dacă astăzi este exclusă cu desăvârşire posibilitatea configurării unor bătălii de nimicire de proporţiile celor de până acum, acest fapt este o consecinţă naturală a măcinării sistematice a maselor armatei roşii. Deaceia luptele date în spaţiile puternic fortificate, ca de pildă, cele din spaţiul Moscovei, au drept obiectiv încercuirea şi nimicirea unităţilor de trupe mai mari şi nu succese de prestigiu.

O privire retrospectivă asupra marilor bătălii de nimicire, care au avut loc în intervalul celor 4 luni precedente, scoate în evidenţă interesante concluzii în celace priveşte curba uzării înregistrată de armata bolşevică.

		Prizonieri	Tancuri	Tunuri
Bialystok-Minsk	(terminată la 10/VII)	324.000	3.300	1.800
Smolensk	„ „ 6/VIII)	310.000	3.200	2.100
Uman	„ „ 9/[illegible])	103.000	310	850
Gomel	„ „ 21/VIII)	84.000	150	850
Welikii-Luki	„ „ 27/VIII)	30.000		400
Lacul Ilmen	„ „ 17/IX)	53.000	300	700
Kiev	„ „ 29/IX)	665.000	880	2.700
M. Azov	„ „ 11/X)	104.400	210	680
Briansk-Wjasma	„ „ 18/X)	648.200	1.200	5.230

Interesant că la evaluarea prizonierilor şi prăzii de răsboi capturată în aceste bătălii, curba prizonierilor creşte în aceiaşi măsură în care scade curba materialului de răsboi capturat, mai ales tancurile. In timp ce la Bialystok-Minsk şi Smolensk au fost făcuţi peste 300 de mii de prizonieri şi capturate peste 300 tancuri în bătălia de nimicire dela Kiev au fost luaţi 665 de mii prizonieri şi capturate numai 880 tancuri, iar în dubla bătălie dela Briansk-Wiasma, 648.000 de prizonieri şi 1200 de tancuri. Trebuie menţionat în mod deosebit faptul că la Briansk-Wjasma au fost nimicite cele mai bune şi mai combative divizii ale lui Timocenko, al căror armament şi echipament sta la un nivel destul de ridicat. Interesant este deasemenea şi consideraţia că ultima bătălie menţionată a relieiat cea mai mare massare a artileriei sovietice, învederându-se în contrast cu situaţiile antecedente că a fost vorba despre distrugerea unei armate defensive dispuse în poziţiile puternic fortificate.

Domnul preşedinte poartă ghinion „scumpilor săi amici"

După cum se ştie, presa anglo-saxonă a publicat o scrisoare trimisă de Preşedintele Statelor Unite dictatorului roşu cu prilejul Conferinţei dela Moscova. Ea este redactată în termeni neobişnuiţi între oamenii de Stat.

In afară de banala formulă „Scumpul meu prieten Stalin" este exprimată în această scrisoare „întreaga şi devotata admiraţie pentru Uniunea Sovietică" şi printre rândurile ei sunt făcute promisiuni şi date asigurări că Statele Unite vor face [illegible] pentru a putea procura [illegible] materialul necesar frontului rusesc.

Soarta a dorit ca acest document [illegible] „prietenilor sovietici", să marcheze momentul culminant al catastrofei. [illegible] capturarea materialului de război, sunt uriaşe.

Că dezastrul Rusiei este un fapt [illegible] o mărturisesc însăşi Radio Londra [illegible] cu privire la situaţia de pe front, nici de la comandamentul sovietic şi nici de comunicatele germane [illegible] armată germană a pătruns în adâncime [illegible] puterea ofensivă a armatei lui Timoşenko şi marile succese obţinute de sovietici.

Cum la Washington şi la Londra, lumea este uimită şi perplexă, iar foarte mulţi oameni au început să vadă în domnul Delano o [illegible].

Dacă evreii din lumea întreagă nu [illegible] într'o biruinţă [illegible] cât cea mai mică unitate de măsură a lor este kilometrul; distrugerea şi [illegible] că steaua lui Israel păşeşte grabnic spre apusul ei.

CREŞTEREA DEPOZITULUI GERMAN

Creşterea înfloritoare a finanţelor Germanie

BERLIN, 12. — In anul acesta, ziua de 30 Octombrie a fost declarată ca „ziua economiei". Acest fapt a dat presei, băncilor, caselor de depuneri şi tuturor forurilor interesate în crearea capitalului, prilej de a desbate şi considera problema valorii materiale şi morale a economisirii. Prezidentul Cassei de economii germane stabileşte într'un ziar de specialitate că suma depunerilor a crescut dela 11 miliarde jumătate, la cât se cifra înainte de guvernarea naţional-socialistă la 33 miliarde, prin urmare s'a triplat aproape. Chiar luându-se în considerare mărirea teritorială pe care a suferit-o Reichul în ultimii 9 ani totuşi această creştere rămâne senzaţională. Prezidentul Heintze se ocupă în tema sa cu elementele economisii; voinţa de a economisi, capacitatea şi încrederea nesfărmată în menţinerea valorii, prin urmare posibilitatea de valorificare a acelor părţi din venit, care sunt sustrase folosinţei imediate pentru o întrebuinţare ulterioară. Ce e drept, economisirea poate să fie considerabil mărită în timpul războiului, prin oferta redusă, deoarece achiziţiile actuale sunt îngrădite şi realizările pe anumite tărâmuri trebuesc amânate pentru timpuri care să ofere mai multe posibilităţi de producţie. Este în acelaş timp un semn al încrederei necondiţionale în calitatea valutei, faptul că s'a putut ajunge la asemenea realizări. Influenţa acestei activităţi de economisire intensă asupra finanţării războiului nu necesită nici o comentare. (U. T. A.).

REDACŢIONALE

Ziarul „Basarabia" trebuind să fie oglinda reală a vieţii obşteşti din provincia dintre Prut şi Nistru, în cadrul nouei vieţi a României reîntregite, corespondenţii noştri sunt rugaţi cu insistenţă să ne trimită numai ştiri cu caracter local.

Ziarul *Basarabia* caută spre imediată angajare corespondenţi harnici la: Hotin, Soroca, Bălţi, Chilia, Cetatea Albă, Târgul Edineţi, Târgul Floreşti, Dubăşari, Hânceşti, Străşeni, Tg. Călăraşi, Ungheni şi Bolgrad.

*

Corespondenţele de probă se vor trimite: Secretariatului de Redacţie al ziarului „Basarabia", Bulevardul Lascar Catargiu No. 31, Bucureşti III.

TANCURILE GERMANE

— Cum acţionează această minunată şi redutabilă armă germană —

— Un interesant episod —

BERLIN, 13 (UTA). — La toate succesele militare, la toate campaniile, arma blindată a luat parte în mod hotărîtor. In repetate rânduri, propaganda duşmană a afirmat că tancurile germane ar fi inferioare tancurilor engleze, franceze şi sovietice, mergând până la afirmaţia că tancurile germane ar fi construite din tablă sau lemn. Realizările armatei blindate germane în Apus şi Răsărit au fost atât de convingătoare încât nu face să ne ocupăm de acele afirmaţii. Un corespondent de războiu german, care a întreprins un studiu îndelung şi amănunţit asupra armei blindate, o consideră ca arma de atac cea mai mândră şi energică a războiului modern şi a descris romantismul sălbatec al războiului de tancuri. In comunicările sale, desvăluie faptul de o deosebită importanţă şi anume că tancurile care luptă în Răsărit, au luat parte şi la campania din Polonia. O serie de tancuri s'au modificat în perioadele de linişte dintre campanii, au fost întărite, li s'au schimbat şenilele, însă în fond au rămas aceleaşi tancuri, cari au cucerit Varşovia, au înaintat la Abbéville, au urcat munţii Greciei şi Serbiei şi cari acum străbat mlaştinile şi pădurile. De bună seamă sunt printre tancuri şi unele, pentru care campania din răsărit este prima încercare, şi altele care n'au luat parte decât la campaniile din Franţa sau din Balcani, încă cifra „veteranelor" nu este nici decum mică, a acelor tancuri cari sunt cele mai bogate în experienţe şi cele mai încercate din lume. Şi fiecare tanc are propria sa istorie.

Echipajul tancului, care variază după mărimea sa, este compus din patru până la şase oameni legaţi între ei prin cea mai ideală camaraderie ce se poate imagina. Intregul echipagiu este ca un singur aparat de luptă, unul întărindu-se pe celalt şi pierderea unui membru din echipagiu este aşa de dureros resimţită încât cel care-l înlocueşte trebuie să se integreze încetul cu încetul, cu multă prudenţă în atmosfera spirituală a echipajului pentru ca să poată fi primit ca un membru în comunitatea lor. Ochii şi creerul tancului este comandantul, singurul care are perspectiva generală a celor întâmplate, singurul căruia i se deschide un orizont neîngrădit în toate direcţiile. Tunarul şi conducătorul nu văd nimic sau extrem de puţin. Se vede numai pe o distanţă foarte mică, de multe ori nici nu ştie, dacă trece peste un ogor sau peste o livadă. Mişcările tancului şi reglementarea tirului sunt conduse de comandant printr'un microfon, şi adesea camarazii, cari au executat în timpul luptei mişcări cu preciziunea unei maşini, află abia ulterior, din gura comandantului, cum, contra cui şi unde s'au luptat.

PATRUNDEREA TANCURILOR IN ETAPELE BOLŞEVICE

Un alt raport de războiu, descrie o pătrundere de tancuri uimitoare în etapele bolşevice. Tancurile unui detaşament de avant-gardă au pătruns în spaţiul inamic, în limita carburantului, pentru a putea continua pătrunderea în liniile duşmane. Dar iată la ultima etapă a marşului lor de zi, se realizează minunea aprovizionării germane: când un ciclist îi ajunge într'o goană nebună şi le transmite ordinele şi dispoziţiunile primite, ştiu cu siguranţă că nu va lipsi carburantul, că şi în această pătrundere aventuroasă totul va ieşi la tanc. Şi aşa se şi întâmplă. Incă din timpul nopţii, tancurile se întâlnesc cu carburantul, înaintarea se poate efectua. Dar între timp tancurile au pătruns în centrul de aprovizionare sovietic, au luat prin surprindere un sat, în care se instalaseră comod comandanţii etapelor sovietice, au făcut prizonieri un lazaret de front, bucătării de campanie, coloane de aprovizionare şi numeroase camioane încărcate cu echipajul lor căzut ca din cer. Un episod caracteristic: Spre un tanc german, care se află la intrarea satului, se îndreaptă o coloană de camioane sovietice. Conducătorul primului autocamion frânează la vederea tancului german, se dă jos din maşină, dă din cap foarte minunat, se urcă din nou în maşină şi vrea să pornească liniştit mai departe. El nu vrea să conceapă faptul că se poate întâlni un tanc german, aici la peste 60 km. în dosul frontului. Abia o rafală de mitraliere îl convinge de realitatea crâncenă a acestei întâmplări. Bolşevicul abia desmeticit se freacă necontenit la ochi pe care îi deschide mari, întrebători: au e vis, ori e realitate? Până când în cele din urmă, ajunge să accepte situaţia.

Prăvălitorii Franţei, transportaţi la fortăreaţa Portalte

VICHY 12 (Rador). — Daladier, Leon Blum şi generalul Gamelin au părăsit Miercuri dimineaţa Burrassol. Ei au fost duşi apoi pe terenul de aviaţie dela Aulnat, în apropiere de Clermont Ferrand, de unde un avion i-a transportat până la aerodromul Pont Long, în apropiere de Pau.

De acolo ei vor fi transportaţi în cursul zilei de Miercuri la fortăreaţa Portalet destinată acum recent ca loc de deţinere pentru prizonierii politici.

TERORIST CROAT CONDAMNAT LA MOARTE

ZAGREB 12. (Rador). — Corespondentul agenţiei „Stefani" transmite:

Tribunalul comandamentului german din Zagreb a condamnat la moarte pe numitul Nicola Percovici, acuzat de a fi asasinat doi aviatori germani şi de a fi încercat să asasineze pe un al treilea.

Sentinţa a fost executată.

Acelaşi tribunal a condamnat la moarte pe alţi doi indivizi, cari comiseseră un atentat în ziua de 10 Septembrie, aruncând grenade de mână asupra unui autocamion, care transporta 40 aviatori germani.

IMPORTANTUL ROL AL CASEI DE CREDIT A REICHULUI PE FRONTUL RĂSĂRITEAN

BERLIN, 13 (UTA). — Ca şi în celelalte ţinuturi capturate, Casa de credit a Reichului, joacă un rol important şi pe frontul de răsărit. Despre felul cum funcţionează această instituţie în timpul războiului, ne dă amănunte interesante un corespondent PK. O află instalată în clădirea pompoasă a Băncii Naţionale a Sovietelor. Una din primele misiuni ale Cassei, care a înaintat în autovehicule de 15 tone ajungând motorizată dela Krakau în oraşul ucrainian, este aprovizionarea trupei cu solda necesară pentru nevoile curente. La aceasta se adaogă şi celelalte funcţii de administraţie germană, care au menirea de a restabili viaţa economică. Comisarii germani, administratori ai fabricelor şi colhozurilor au nevoie de bani pentru a putea realiza muncile cele mai necesare. Lăzile cu bani sunt adăpostite în trezorerii, dar fiindcă se pot încrede în măsurile de siguranţă, broaştele fiind sfărâmate, cei 8 funcţionari civili, cari lucrează în Cassă, trebuie să facă ei înşişi de gardă. Reporterul PK stabileşte printr'o convorbire cu directorul Cassei, că toată mândria acestuia este de a învinge toate greutăţile şi piedicile şi de a aduce atâta ordine în economia devastată, încât ţara să se resimtă şi să aibă cel mai mare folos de pe urma acestei administraţii.

Filmul „Heimkehr" declarat „Film al Naţiunii"

Ministrul Propagandei Reichului d. dr. Goebbels a acordat filmului „Heimkehr" calificativul de „Film al Naţiunii". Filmul care prezintă suferinţele germanilor în fosta Polonie, a fost regisat de Gustav Ucicky. Regisorului i s'a decernat în acelaş timp „inelul filmului", care până în prezent nu a fost acordat decât lui Emil Jannings, pentru filmul „Ohm Krüger" — „Răscoala burilor". (RDV).

INFORMAŢIUNI

In ziua de 12 Noembrie, Domnul Mihai Antonescu a primit în audienţă pe baronul Manfred von Killinger, Ministrul Germaniei la Bucureşti.

D. Giurgiuvanu Dumitru Mihai, avocat, fost inspector general administrativ se numeşte pe data prezentului decret, în gradul de director, la Directoratul Românizării, Colonizării şi Inventarului al provinciei Basarabia.

● Pe ziua de 12 Noembrie a. c., a încetat calitatea de Şef de Cabinet a d-lui avocat Florin Doroftei, pe care o avea la Preşedinţia Consiliului de Miniştri.

● Ministerul Afacerilor Interne face cunoscut că examenul pentru ocuparea funcţiunilor de subprefect se va ţine în ziua de 8 Decembrie 1941 în loc de 15 Decembrie cum s'a anunţat.

Candidaţii vor trebui să fie prezenţi la ministerul Afacerilor Interne în ziua de 7 Decembrie 1941.

Propunerile se vor face numai de către d-nii prefecţi de judeţe.

● *Sâmbătă 15 Noembrie se inaugurează în rotonda Ateneului Român, expoziţia de artă plastică a Secţiei Propagandei din Marele Cartier General.*

Vor fi expuse o parte din lucrările de pe front şi din studio ale pictorilor, desenatorilor şi fotografilor reporteri din plutoanele de propagandă.

Domnii abonaţi sunt rugaţi să arate pe cuponul mandatului pentru ce anume se trimet banii precum şi data începerii abonamentului.

Telegrama Fuehrerului către Regele-Impărat

BERLIN, 13 (Rador). — Fuehrerul a adresat Regelui-Impărat al Italiei, cu prilejul aniversării Sale, următoarea telegramă:

„Cu prilejul zilei de naștere, aduc Majestății Voastre cele mai calde urări de fericire. La urările mele cele mai sincere pentru sănătatea personală a Majestății Voastre adaug increderea mea în victoria armelor noastre comune și înflorirea și prosperarea și de aci înainte a poporului italian aliat".

Concurs pentru marșul Aviației

Subsecretariatul de Stat al Aerului dorind să dispună — pentru muzicile militare ale unităților de aviație — de un marș oficial, instituie concurs pentru cele mai bune marșuri originale, la care vor concura numai compozitori români, de origină etnică română.

Acest marș va fi compus pe versurile existente și care se înmânează la cererea concurenților. Ele vor fi armonizate pentru cor bărbătesc pe două și trei voci precum și pentru orchestră simfonică.

Manuscrisele sub motto oarecare — vor fi predate Subsecretariatului de Stat al Aerului, Biroul Presei și Propagandei Aeronautice str. Dionise nr. 12, cel mai târziu până la 30 Noembrie a. c.

Comisia este compusă din d-nii: — profesor Mihail Jora, rectorul Academiei Regale de Muzică și Artă dramatică, președinte. — profesor Tiberiu Brediceanu, directorul general al Operei Române — Dinu Lipatti și — comandor av. Al. Demetrescu, șeful Bir. Prop. Aero, membrii, cari vor cerceta aceste manuscrise în ziua de 1 Decembrie 1941.

Se vor acorda premii în valoare de 50.000, 25.000 și 15.000 lei.

Manuscrisul căruia i se va decerna premiul I devine „Marșul oficial al Aviației Române", rămânând proprietatea definitivă a Subsecretariatului de Stat al Aerului.

ROMÂNIA INAINTEAZĂ VICTORIOS

Un articol din revista slovacă NOVY SVET

Revista ilustrată slovacă „Novy Svet" din Bratislava, publică, sub titlul de mai sus, următorul articol asupra României.

Românii sunt un neam străvechi cu istorie măreață. România e însă statul unui popor tânăr și puternic care e unitar și e fortăreață înaintată a Europei, spre răsărit.

România s'a întors la tradiția ei din 1870—1914 și s'a integrat nouei ordine europene, arătând prin aceasta, o vigoare și o vrere de viață unică.

In Europa, cel mai mare potențial biologic îl are România. Capitala României, București, a crescut din 1930, cu 300.000 locuitori și e azi un oraș de 1 milion locuitori.

România progresează. După sguduirile economice din ultimii ani, au apărut întreprinderi noi și multe dintre cele vechi și-au mărit capitalul și producția.

Producția, îndeosebi cea agricolă dar și cea industrială crește într'una.

România ne este o țară prietenă. Cu poporul român suntem legați printr'o frăție de veacuri.

Decenii, Românii și Slovacii au luptă și acum pentru Europa nouă, luptat alături, umăr la umăr, și așa

Cu ajutorul Germaniei, România a recucerit Basarabia și Bucovina Ea o va reclădi, prin ajutorul pe care fiecare român îi dă azi, oferindu-și obolul la uriașul împrumut al refacerii naționale. Chișinăul și celelalte orașe distruse, vor fi reclădite.

Ținuturile eliberate au primit un regim fundamental nou și oameni deosebit aleși, pentru a le conduce.

Prin viața lor în munții fermecători, prin arta lor populară și costumele lor, prin muzica și cântecul lor, Românii ne seamănă mult nouă, Slovacilor.

Varietatea și simpla, dar pitoreasca originalitate, se remarcă în dansurile și cântecele poporului român, în cântecele lui populare (doine, colinde și cântece), și în lucrările de artă populară, dintre care, se remarcă îndeosebi cioplitûrile de lemn, cusăturile și ceramica.

România a trecut prin momente grele. Din ele însă a ieșit renăscută, cu o nouă putere de muncă și cu o nouă ordine. Puține neamuri au putut arăta atâta putere de jertfă și forță de viață, ca Românii. La Nistru și Dunăre, grupați în jurul Carpaților de răsărit, se consolidează pentru o nouă viață; un popor sănătos, care ne este prieten. Este pentru noi toți o mare bucurie, și îi dorim din tot sufletul un mare viitor.

Revista publică deasemenea o pagină cu fotografii românești, reprezentând: Bulevardul Brătianu din București, Porțile de Fier, un aspect din satul Cuhea (Maramure), o casă din Oltenia, o pereche din jud. Făgăraș și o vedere generală a orașului Cetatea-Albă.

DESFIINȚAREA ȘCOALELOR PENTRU UCENICII EVREI

Pe data de eri au fost retrase toate autorizațiile de funcționare date de ministerul muncii, cursurilor profesionale de ucenici(e), înființate și susținute de comunitățile israelite, precum și tuturor școlilor care funcționează în cadrul acestui departament, la care frecventează elevi de rit mozaic.

Plata pensiilor și ajutoarelor se va face prin Casa Națională de Economii și Cecuri poștale (C. E. C.)

Monitorul Oficial nr. 269 din 12 Noembrie publică decretul-lege prin care plata tuturor pensiilor și ajutoarelor, stabilite în sarcina Casei Generale de Pensii, conform legii generale de pensii din 15 Aprilie 1925, cu modificările ulterioare, se va face prin Casa Națională de Economii și Cecuri Postale la domiciliul pensionarului.

Pe măsura introducerii acestor plăți prin Casa Națională de Economii și Cecuri Postale, administrațiile financiare și perceptiile fiscale sunt desărcinate de plata pensiilor și ajutoarelor.

Preluarea plății de către Casa Națională de Economii și Cecuri Postale se va face consecutiv, pe baza hotărîrilor luate de Direcțiunea Generală a Casei de Pensii de comun acord cu C. E. C.

PUTERNIC CUTREMUR DE PĂMÂNT IN TURCIA

ANKARA, 12. (Rador). — Se anunță din Ersindgean că Miercuri după amiază s'a simțit un puternic cutremur de pământ, care a durat 28 de secunde, centrul fiind spre sud.

In localitate s'au produs stricăciuni mari. Printre altele s'a prăbușit și clădirea gimnaziului local. Un alt număr de case au fost avariate.

După știrile de până acum, nu se semnalează nici un caz mortal, ci numai numeroase răniri.

ADUNAREA OBȘTEASCĂ PLEBISCITARĂ

Termenul de votare expiră la 15 Noembrie (Sâmbătă) seara

Ministerul Justiției aduce la cunoștința tuturor că printr'o eroare de tipar, Decretul Lege publicat în „Monitorul Oficial" No. 263 din 5 Noembrie 1941, prevedea ca ultima zi de votare, pentru Plebiscitul Național, este ziua de 12 Noembrie.

Această eroare a fost rectificată prin „Monitorul Oficial" No. 264 din 6 Noembrie 1941 în sensul că ultima zi de votare este Sâmbătă 15 Noembrie 1941.

In consecință toți cetățenii români, chemați a-și da adeziunea la politica de desrobire și înnoire Națională a Mareșalului Antonescu, sunt vestiți pe această cale, că își vor putea da votul lor până Sâmbătă 15 Noembrie 1941 inclusiv.

In tot acest timp secțiunile de votare funcționează.

IN A PATRA ZI A PLEBISCITULUI AU VOTAT PESTE O JUMĂTATE DE MILION DE CETĂȚENI

2.986.943 DA, — 49 nu

Cetățenii cu drept de vot la plebiscit continuă să se prezinte cu sutele de mii în fiecare zi, la secțiile de votare și să-și dea adeziunea la politica de desrobire și de înnoire națională a Mareșalului Antonescu.

Eri, a patra zi de votare, s'au prezentat la urne peste o jumătate de milion de cetățeni, cari și-au exprimat cu entuziasm adeziunea lor.

Rezultatul primelor trei zile a fost: 2.463.118 DA; 43 NU.

Rezultatul după adăogirea voturilor date eri este de 2.986.943 DA și 49 NU.

Și la plebiscitul de acum ca și la cel din primăvară, guvernul a ținut seama de muncile agricole precum și de toate împrejurările cele grele cărora trebue să le facă față cei chemați la urne și a acordat timp suficient tuturor ca să-și poată îndeplini această obligațiune cetățenească.

Secțiunile de votare funcționează zilnic de Duminică 9 Noembrie și vor funcționa până Sâmbătă 15 Noembrie seara, când conform Decretului-lege pentru convocarea Adunării plebiscitare își vor înceta activitatea.

Acest răgaz de votare era de altfel necesar de vreme ce s'a impus obligativitatea votului iar controlul se va putea face lesne, după viza de pe buletinul Biroului de populație, atât de des supus prezentării autorităților pentru legitimarea fiecăruia.

In timp de șapte zile atât muncitorul dela câmp cât și cel dela pădure sau din fundul minelor, poate să satisfacă obligațiunea impusă de lege pentru exercitarea unei principale îndatoriri cetățenești. Chiar aceia pe care o suferință îi reține în pat, de vreme ce s'a dat ordin birourilor de votare să fie și la dispoziția bolnavilor aflați în paturile spitalelor, sanatoriilor sau locuințelor lor particulare.

Toată suflarea românească trebue să fie astăzi la unison fiindcă nu mai e vorba de regimuri schimbătoare ci de reclădirea Țării pe temeliile turnate de Războiul Sfânt și de aceia cari s'au sacrificat pentru mărirea și înălțarea Patriei.

La vot cu toții pentru ca România să-și poată susține drepturile ei imprescriptibile, susținută de întregul popor român, în fața ori-cui ar încerca să i le nesocotească în viitor.

POPULAȚIA CAPITALEI SE PERINDĂ

PRIN FAȚA EXPOZIȚIEI DE TROFEE CAPTURATE PE CÂMPURILE DE ONOARE DE CĂTRE BRAVII NOȘTRI OSTAȘI

In cadrul sărbătoririi trupelor victorioase reîntoarse recent dep. front, Minist. Armatei a hotărît organizarea, — în trei puncte principale ale capitalei — a trei expoziții de materiale de război capturate dela bolsevici.

Dela 8 Noembrie încoace, pe ploaie, vânt sau soare — din ziua strălucitei primiri făcute în Capitala Țării victorioaselor noastre unități reîntoarse pline de glorie și de cinste—zilnic, zeci de mii de cetățeni ai Capitalei și orice pieton dela mic la mare, de la copilul de școală sau ucenicul de uzină până la înaltul demnitar al Statului se opresc și vizitează aceste expoziții de trofee capturate dela inamic, de către flăcăii Regelui Mihai I.

In Piața Cercului Militar sunt expuse trofeele luate de către bravii noștri marinari iar cele capturate de către glorioșii noștri aviatori sunt înșirate în standuri în piața din fața Ministerului de Interne (clădire în construcție).

EXPOZIȚIA DE TROFEE DIN PIAȚA 6 SEPTEMBRIE

Tabloul ce se prezintă vizitatorului în Piața 6 Septembrie e impresionant de măreț. Iți umple sufletul de mândrie. Aici se găsește expus un însemnat material de război capturat dela bolsevici. E cea mai grăitoare dovadă a vitejiei și curajului de care armatele de sub conducerea Mareșalului desrobitor au dat dovadă. Și trebue să precizăm că materialul expus aci e numai o parte din acel capturat în luptele din Basarabia și în cele date imediat după trecerea Nistrului. Prada de război, imensul material luat pe frontul Odesei încă nu a sosit în Capitală din cauza greutăților de transport și a intemperiilor. Va sosi însă cât de curând și vor putea fi văzute și trofeele luate în luptele din jurul fostei blestemate cetăți a bolsevismului.

Intrarea în expoziție e străjuită de 2 tunuri grele. Imediat la intrare ni se înfățișează un tablou pe cât de impresionant pe atât de măreț. E materialul capturat de brava noastră infanterie. Suntem în secția de armament portativ de infanterie. Aici zac, orânduite în piramide și trei stive, peste 10.000 arme automate cu repetiție, sute de mitraliere, de puști prevăzute cu ochian, puști mitraliere, mitraliere montate pe afete speciale anti-aeriene între cari două afete quadruple pentru trageri și înzestrate cu patru mitraliere.

Alăturea e înșiruită întreaga gamă de muniții de infanterie: cartușe de armă, perforante, incendiare, trasoare-incendiare, dum-dum, grenade de mână, grenade ofensive și defensive și în sfârșit grenade de armă cari se încarcă cu tromboane speciale aplicate la armă, etc.

STANDUL ARUNCĂTOARELOR BRANDT

Trecem în standul aruncătoarelor brandt, orânduite ca niște jucării pentru copii cuminți. Acum țevile lor sunt reci. Ele așteaptă par'că ordinul de a se încălzi din nou, de astădată trimițându-și ucigătoarele lor proectile înspre rândurile foștilor lor stăpâni cari le-au părăsit...

E prezentată toată gama: dela calibrul 50 mm. la 82, 107 până la cele mai grozave de calibru 102, cu efect extraordinar.

SECȚIA MATERIAL DE ARTILERIE

Aici găsim zeci de tunuri de toate calibrele până la cele mai grele cu bătaie de 18 km. Sunt expuse așa cum au fost capturate de infanteria noastră cu munițiunile respective. Alături câteva zeci de tunuri cari în clipa capturării au fost găsite grav avariate ceeace denotă tirul precis al artileriei române care a uimit pe toți aliații dar care a băgat groază mai ales în inamic. Stau gata par'că să facă stânga'n prejur și să arunce prin gurile lor de foc ghiulele înspre rândurile foștilor lor stăpâni. Acum sunt refăcute de către Arsenalul Armatei. Vedem apoi tunuri anti car. Obuziere, tunuri de câmp.

MICI FORTURI: CRENELE DE TUNURI

Cele două peluze gazonate din dreapta și stânga aleii din Piața 6 Septembrie sunt transformate în adevărate mici forturi în cari sunt expuse crenele de tunuri și crenele de mitraliere scoase din cazematele sovietice. Iată contra căror forțe trebuia să lupte viteazul nostru ostaș. A luptat și a învins. Alăturea numeroase periscoape cari permiteau sovieticilor să observe înaintarea trupelor noastre spre cazematele din care ei trăgeau ascunși ca lașii. Și totuși armele lor automate n'au putut opri iureșul vitejesc al flăcăilor de sub comanda bravilor lor comandanți.

SECȚIA DE MATERIAL MOTO-MECANIZAT

In standul secției moto-mecanizate sunt numeroase vehicule blindate, auto-blindate de cavalerie, tanchete de uscat și amfibii, aceste din urmă prevăzute cu elice și cârmă pentru a putea trece prin apă, camionete pe senile pentru transportul munițiilor și servanților, care de luptă mijlocii cu una sau două turele înarmate cu un tun și două mitraliere.

Alăturea un imens car de luptă rapid (derivat din Kristie) care poate merge pe roate cu o viteză de 72 km pe oră iar pe senile cu o viteză de 51 km pe oră, apoi numeroase autoblindate.

STANDUL: GENIU, FORTIFICAȚII ȘI MATERIALE CHIMICE

Vizităm apoi secția de geniu, fortificații și materiale chimice. Printre materialele capturate dela bolsevici vedem numeroase bărci pneumatice pentru transportul trupelor și al pionierilor și constructorilor de poduri. Alăturea câteva skiuri de apă care erau trase de bărci. Costume de apărare contra hiperitei, de cauciuc și pânză uleiată amenajate cu aparate izolatoare.

Imensul material capturat va sta încă vreo câteva zile expus.

A fost adunat prin sârguința colonelului Victor Nanu, comisarul Guvernului ajutat în aceste lucrări de către Maiorul Paul Drăghiescu și vizitarea expoziției continuă neîncetat. De dimineața până seara zeci de mii de trecători trec prin fața trofeelor aduse de victorioasele noastre trupe cari au desrobit Basarabia și Transnistria.

SUVERANUL PONTIF A PROCLAMAT O NOUĂ SFÂNTĂ A BISERICEI CATOLICE

Stingerea unui proces canonic ce durează de 64 ani...

CETATEA VATICANULUI, 12 (Rador). — Papa a prezidat adunarea congregației rituale și a proclamat beatificarea venerabilei Magdalena, marchiză de Canossa, fondatoarea Institutului surorilor de caritate.

Astfel se termină procesul canonic care s'a început în Februarie 1877.

Marchiza de Canossa a trăit dela 1774 până la 1835.

CONDAMNAREA LA MOARTE A ASASINULUI MAIORULUI GERMAN DOERING

Curtea marțială a comandamentului militar al Capitalei a condamnat la moarte pe numitul Sarandos, venit în țară cu pașaport grecesc, pentru vina de a fi asasinat în Ianuarie 1941, în fața hotelului „Ambasador", pe maiorul german Doering.

Alți patru inculpați, vinovați de a fi înlesnit asasinatul pe căi ilegale prelungirea șederii în țară, au fost condamnați cu pedepse între 2 și 6 luni închisoare.

Știri dela frații noștri din America

Despre viața ziaristului român-american C. R. Pascu

Ziarul „America" ce apare în orașul Cleveland-Ohio, U. S. A., scrie următoarele:

„De mai bine de un an, depuse în cimitirul unui sătuc din fundul Canadei zac osemintele celui ce a fost cu ani în urmă, C. R. Pascu, redactorul acestui ziar, pe când era organul oficial al vechii Uniuni.

C. R. Pascu a murit neștiut de nimeni, uitat de... toți.

La picnicul ziarului (cu câteva săptămâni în urmă) d. C. S., o veche cunoștință, mă întreabă dacă nu știu că C. R. Pascu a murit, cu patru ani în urmă". Nu știam. L'am rugat să-mi comunice, dacă poate afla dela cineva, în ce împrejurări a murit și dacă știrea era într'adevăr corectă. Știam că e greu să cercetezi și să afli ceva, deoarece prin acele meleaguri nu mai hălăduiau români d'ai noștri.

La convenția Uniunei și Ligei de la Salem a fost d. G. Marhao care mi-a înmânat un răvaș, primit cu puțin în urmă, de la o bătrâioară, care mai trăește în apropierea locului unde își trăise ultimii ani fostul redactor dela „America", și prin care îi comunica că „bătrânul Pascu" murise cu un an înainte, și la un an după moartea soției sale.

Soarta a fost cu mult prea crudă cu un om care a adăugat din al său, la tot ce s'a creiat în primele mugurirî ale vieții noastre organizate.

Cu mulți ani în urmă, bătrânul încercase să revină. L'am întâlnit la Cleveland și apoi la Youngstown. Era bătrân și totuși ducea în „rama osoasă" a unui corp istovit, flacăra ce-l animase tineretile și-l mâna cu hotărîre către tel. Critic neîndurat, om dur, avea însă o inimă de copil bun, dacă odată reușeai să-i deschizi ușile gândului și să-l faci să-ți vorbească despre sine, ceia ce nu o făcea bucuros.

Ne-am întâlnit în paginile publicațiilor românești, mai todeauna în tabere opuse. Nu cruța și nu cerea să fie cruțat. Dădea și primea cu acel „gusto", ce face din ostașul de rând un real combatant.

Nimeni n'a știut însă că între noi exista acea frumoasă legătură ce există între oameni care luptă cu armele pe cari le știu mânui mai bine. Din când în când, „dușmanul" mă cerceta la locuință", însoțit de „baba", și mai totdeauna de „instrumentul" uriaș de muzică, un învechit clavir-harmonică, din clapele căreia scotea cu dibăcie cele mai frumoase și mai vechi cântece ale poporului.

Retras la o fermă, hotărît să-și „așeze" copii și nepoții, C. R. Pascu a încercat să-și publice un roman fără să reușească să-l dea cititorilor decât în schilodite fracțiuni. A dispărut apoi, pentru totdeauna, uitat cine știe unde, neglijat la adânci bătrânețe (pentru că Pascu înaintase mult în etate) întovărășit doar de bogate amintiri, despre o viață trăită intens, viață care nu i-a rezervat decât desamăgiri, buclucuri, și a cerut toate jertfele pe cari un om le poate face, nu din prisosul de care ar fi fost încărcat, ci din puținul cu care a fost răsplătit pentru serviciile sale atât de prețioase aduse ziarului.

D. ROOSEVELT ESTE „GROPARUL PĂCII"

BERLIN, 12. (Rador). —Intr'un articol intitulat „Criminal de război" publicat în BERLINER BOERSENZEITUNG, d. dr. Megerle, redactorul diplomatic al ziarului, se ocupă de rolul președintelui Roosevelt dela începutul actualului război european, arătând că președintele Statelor Unite poate cu drept cuvânt fi numit „groparul păcii".

„Dacă examinăm politica președintelui Roosevelt față de Franța, în liniile ei mari, din toamna anului 1939 și până azi, scrie cunoscutul publicist, este inevitabil să numim pe președintele Statelor Unite „groparul Franței".

D. dr. Megerle se referă apoi la uneltirile fostului ambasador al Statelor Unite la Paris, d. Bullitt, care ca unealtă a d-lui Roosevelt, „a pornit cu zel înverșunat să arunce Franța în război și să o facă să dorească acest război".

După ce Franța a depus armele, a început a doua fază a exploatării rooseveltiene a poporului francez ca instrument de război. Nu din simpatie pentru prietenul învins a menținut guvernul nord-american relațiile cu Franța ci pentrucă el ținea să aibă pe cineva la fața locului ca să urmărească ceea ce se petrecea în Franța, împiedicându-se astfel colaborarea între guvernul din Vichy și Germania. S'au utilizat pentru aceasta lipsurile populației, căutându-se să se țină Franța sub presiune cu ajutorul „politicei vitaminelor".

Lista presiunilor și amenințărilor exercitate de președintele Roosevelt, fie public, fie în ascuns prin ambasadorul său la Vichy, d. Leaky, este nesfârșită. Franța doborâtă a fost încercuită ca de o hienă, căutându-se dacă există posibilitatea de a se smulge importante zone coloniale din trupul ei. I s'a aplicat blocada foametei, au fost cumpărați ucigași ca să ațâțe populația spre a comite rebeliuni nesocotite împotriva puterii de ocupație.

Orice colaborare a Franței cu Germania, Italia sau Japonia a fost întâmpinată cu amenințări de către Statele Unite. Amestecul Statelor Unite a fost neînfrânat și total, constată d. dr. Megerle, după care încheie:

„Acesta este unul din cele mai importante capitole ale vinei președintelui Roosevelt de a fi deslănțuit războiul. Nu avem nici o îndoială că capitolul viitor, acela al exploatării fără scrupule a Angliei în folosul războiului lui Roosevelt, va fi tot atât de criminal".

ULTIMA ORA

Comandantul suprem al trupelor sovietice din Crimeia, a fost inlocuit

AMSTERDAM 12 (Rador). — Corespondentul Agenției D. N. B. transmite următoarele: Serviciul de informații britanic anunță că amiralul Kuznetsov a luat comanda supremă a trupelor sovietice din Crimeia.

Regele Angliei salută „din tot sufletul marea Uniune a R. S. S."

AMSTERDAM, 13 (Rador). — Corespondentul agenției D. N. B. transmite:

In cuvântarea pe care a rostit-o Miercuri la deschiderea nouei sesiuni parlamentare, Regele Angliei a declarat, după cum comunică Serviciul de Informații britanic, că speră din to sufletul că poporul britanic va face fată marilor eforturi ce i se cer pentru a duce trupele Sale la victorie și că este hotărît să facă absolut tot ce este posibil pentru a satisface nevoile Uniunii Sovietelor, in lupta ei eroică.

Referindu-se la situația in Extremul Orient, Regele George a spus, intre altele, următoarele:

„Evoluția situației in Extremul Orient constitue un obiect al atenției celei mai migăloase și mai constante a guvernului Meu. Trupele care apără in acele regiuni țările Mele ar trebui intărite".

Referindu-le la relațiile cu Turcia, Suveranul Marei Britanii a constatat că a negociat cu această țară un acord important. Relațiile cu Turcia se desfășoară pe baze pline de incredere și amicale.

Marți, Regele Angliei a declarat, intre altele, la inchiderea sesiunii parlamentare anterioare:

„Salut din tot sufletul ca aflată pe marea Uniune a Republicilor Sovietice Socialiste. In colaborare cu Statele Unite, Imperiul britanic oferă Uniunii Sovietelor tot ajutorul posibil in lupta impotriva inamicului comun".

Finlandezii au lichidat resturile diviziilor sovietice Nr. 3 și 272

STOCKHOLM, 12. (Rador).— Corespondentul agenției „Stefani" anunță — după corespondentul pe frontul răsăritean al ziarului „Aftonbladet" — că trupele finlandeze au lichidat la nord de fluviul Swir resturile diviziilor sovietice 3 și 272, care se refugiaseră prin păduri, după lupta dela Petroskoi.

Printre numeroși morți lăsați pe teren de bolșevici, s'a găsit și cadavrul colonelului Alexiev, comandantul diviziei 272.

Aspecte de groază din sucursala iadului

Bolșevicii au inceput să mănânce carne de om!

BERLIN, 12 ((Rador). — Se află acum că la 29 Octombrie un adjutant și un caporal dintr'o unitate blindată germană au luat prizonieri patru bolșevici.

Cei doi germani i-au surprins pe bolșevici in momentul când aceștia se aruncaseră asupra cadavrului unui camarad bolșevic, din care au tăiat o bucată de carne și au mâncat-o crudă.

In momentul când s'au predat germanilor, cei patru bolșevici mai mestecau in gură bucăți de carne din cadavrul camaradului lor.

REMANIEREA CABINETULUI TURC

ANKARA, 12. (aRdor). — Corespondentul agenției DNB transmite:

Ministerul apărării naționale Saffet Arikan și ministrul comunicațiilor, Kerim Indiedaip, au demisionat.

In locurile miniștrilor demisionați au fost numiți generalul Artunkal și amiralul Fahri Engin.

Ambii miniștri demisionați au fost acuzați, in urma anchetei, de pierderea vaporului turcesc „Kedah".

După cum se știe, acest vas a fost torpilat, cu care prilej s'a inregistrat o gravă pierdere in oameni.

Cercetările au dovedit că inarmarea vasului lăsa de dorit.

In altă ordine de idei, asupra concediului de sănătate de patru săptămâni al d-lui Saydam, președintele consiliului de miniștri nu se știe nimic in plus.

AVIOANE ENGLEZE DOBORÂTE DE FORȚELE AERIENE ITALIENE

ROMA, 12 (Rador). — Iată comunicatul marelui cartier general al forțelor armate italiene Nr. 28:

Aviația inamică a făcut alte incursiuni asupra Italiei de Sud și a Siciliei.

Marți după amiază, un avion de recunoaștere a fost doborît in flăcări de către avioanele de vânătoare in dreptul insulei Capri.

In noaptea de 11 spre 12 Noembrie avioane inamice venind in valuri succesive, au aruncat bombe explosive și incendiare asupra orașului Neapole. Au fost provocate stricăciuni la locuințe particulare precum și inceputuri de incendii care au fost repede stinse. Au fost omorîte șase persoane și circa 30 rănite. Atitudinea populației a fost tot timpul calmă și disciplinată.

In primele ore ale dimineții zilei de Miercuri trei avioane engleze au fost doborîte in Sicilia: unul de către artileria antiaeriană iar celelalte două de către vânătorii noștri. Echipajul unui alt avion inamic care a căzut in mare, a fost capturat.

Tot in primele ore ale dimineții de Miercuri, patru avioane grele de vânătoare britanice, interceptate de forțele noastre, au căzut in zona Cefalu. Trei avioane s'au afundat in mare; un al patrulea s'a zdrobit de pământ iar ofițerul care-l pilota a fost capturat.

In Africa de Nord, nimic deosebit pe fronturile dela Tobruk și Sollum.

O incursiune aeriană efectuată asupra orașului Benghazi, nu a provocat nici un fel de stricăciuni. Un avion britanic lovit s'a prăbușit la pământ sdrobindu-se.

In Tripolitania, echipajul compus din doi ofițeri al unui avion doborît mai inainte, a fost capturat.

In Africa Orientală, detașamentele noastre din poziția fortificată Culquabert au dejucat noui incercări de atac inamice.

Astfel doarme un lucrător intr'un kolhoz sovietic

Comunicat german

TRUPELE GERMANE ȘI ROMÂNE AU AJUNS IN APROPIEREA PORTULUI KERCI

Potop de bombe explosive și incendiare la Moscova. Grave pierderi sângeroase la Leningrad

BERLIN 12 ((Rador). — Dela cartierul general al Fuehrerului, inaltul comandament al forțelor germane comunică:

In Crimeia, trupele germane și române, după violente lupte de urmărire, au ajuns pe coastă, la sud de Kerci.

Aviația germană a continuat, cu bun efect, bombardarea porturilor Sevastopol, Kerci și Anapa.

In regiunea situată la sud de Tula, formațiuni de infanterie și de care de asalt germane au bătut o divizie de cavalerie sovietică, luând un mare număr de prizonieri și capturând 91 tunuri și un important material de război.

O incercare de diversiune făcută la Leningrad de importante forțe inamice a eșuat, grație armelor de apărare ale trupelor germane. Inamicul a suferit pierderi sângeroase grave. Au fost distruse 11 care de asalt din cele 17 care atacaseră; din cele 11 care distruse, 7 erau de tipul cel mai greu.

Formațiuni aeriene de luptă și de vânătoare au atacat pe intregul front liniile de legătură ale armatei și aerodromurile inamicului, cu un succes deosebit. Ele au distrus un mare număr de trenuri și au pricinuit forțelor aeriene sovietice pierderi considerabile.

Moscova a fost bombardată ziua și noaptea, cu bombe explosive și incendiare. Lovituri in plin asupra instalațiilor de cale ferată au pricinuit pagube serioase.

Alte atacuri de noapte ale aviației germane au fost indreptate contra uzinelor de armament de la Gorki.

In mările din jurul Angliei, avioane germane de luptă au lovit in plin cu bombe, noaptea trecută, un mare vapor de comerț care naviga la est de Lowestof.

Pe litoralul mării Mânecii, artileria noastră antiaeriană a doborît șase avioane dintr'o formațiune britanică de vânătoare.

Inamicul n'a intreprins acțiuni de luptă deasupra teritoriului Reichului.

FORȚA COMBATIVĂ A SOVIETELOR COMPLECT INFRÂNTĂ

BERLIN, 12. (Rador). — Agenția DNB., primește următoarele amănunte referitoare la comunicatul militar de Miercuri:

Din ultimul comunicat militar reiese că trupele germane și române resping din ce in ce mai mult pe sovieticii din peninsula Crimeia.

Trupele aliate au atins coasta mării la sud de portul Kerci și au ajuns chiar la canalul Kerci, care leagă Marea de Azov cu Marea Neagră. Acest canal este dragat in mod constant pentru a permite trecerea chiar a vaselor mai mari. In unele locuri acest canal nu are decât câțiva kilometri lărgime.

In acest punct, adică la vreo 10 kilometri spre est de Kerci, in localitatea Ienikale, sovieticii au ridicat fortificații ale căror tunuri impiedică trecerea strâmtorii.

Malul opus este foarte jos și se numește peninsula Țaran, după numele unei mici localități. In această mică peninsulă nu există decât un singur drum care se bifurcă, una din ramuri mergând către Termino, spre nord, iar alta spre sud, către orășelul și portul Anapa, depe coasta Mării Negre. Aceste mici porturi au fost bombardate de arma aeriană germană, ca și porturile Sebastopol și Kerci, pentru a impiedica pe bolșevici să-și poată continua fuga.

Aviația germană a atacat, in primul rând, comunicațiile din spate ale inamicului și aerodromurile sovietice depe tot frontul de est.

Această luptă a aviației germane contra comunicațiilor din spate sovietice, precum și intinsele distrugeri pricinuite in fiecare zi liniilor feroviare, trenurilor, gărilor și locomotivelor, au impiedicat metodic aprovizionarea sovieticilor și aducerea de rezerve și material.

In intervalul dela 1 până la 11 Noembrie, au fost distruse 61 trenuri, alte 420 trenuri au fost grav avariate, peste 40 gări au fost nimicite, precum și aproape 100 locomotive. Capacitatea normală a unui tren de marfă este de circa 60 vagoane; deci, cele 61 trenuri inseamnă așa dar 3.610 vagoane. Fiecare vagon are o lungime de 10 metri, așa dar 3.610 vagoane acoperă o distanță de 36 kilometri. Această inseamnă o distanță ca dela Berlin la Werder.

Mult mai puternic apare tabloul distrugerilor dacă se face aceiași socoteală pentru cele 420 trenuri grav avariate. Ele inglobează 25.200 vagoane, acoperind o distanță de 250 kilometri, adică o distanță dela ...n până la Jena, dela Colonia până la Mannheim sau dela Muenchen la Stuttgart. Aceste trenuri avariate nu vor mai putea fi multă vreme puse in serviciu.

Prin această acțiune a aviației germane, forța combativă a Sovietelor a fost iremediabil lovită. Aceasta cu atât mai mult, cu cât arma aeriană germană a continuat să bombardeze ziua și noaptea Moscova și atacat din nou, cu mare eficacitate, uzinele de armament dela Gorki.

Că Sovietele nu mai sunt in stare să aducă rezerve pe front rezultă și din aceea că pun in acțiuni repetate divizii de cavalerie, chiar in terenuri puțin propice cavaleriei, cum este regiunea dela Tula.

Tula, cu cei 300.000 locuitori ai săi, este un centru al industriei de armament și metalurgice. Aci se intâlnesc trei linii de cale ferată.

Față de intinderile din Rusia, Tula este socotită ca o mahala a Moscovei. Intr'un asemenea teren industrial, cavaleria nu poate să-și desfășoare toate posibilitățile sale tactice. Totuși bolșevicii intrebuințează și aci cavaleria, deoarece nu mai au rezerve de trupe de infanterie, in urma pierderilor suferite, și nu mai pot aduce nici alte trupe din spatele frontului, din cauza distrugerii căilor de comunicație.

Infanteria și formații blindate germane au atacat, printr'o mișcare de invăluire, această divizie de cavalerie de lângă Tula și au invins-o.

*

BERLIN, 13 (Rador). — Forțe aliate au ocupat in Ucraina importante centre in regiunile Rostov și Shahti.

*

BERLIN, 13 (Rador). — In sectorul Moscova, aviația germană a atacat numeroase aerodromuri, nimicind pe sol 20 avioane.

Alte 21 avioane au suferit avarii importante.

Avionul care transporta pe Litvinov spre America n'a ajuns la Teheran

NEW-YORK, 12 (Rador)- Corespondentul agenției D.N.B. transmite:

„Associated Press" află din Teheran că avionul sovietic care transporta pe d. Litvinov la Teheran, in drum spre Statele Unite, nu a sosit in acel oraș la ora fixată.

Autoritățile britanice se referă la condițiile atmosferice neprielnice și speră că avionul a trebuit doar să facă o aterizare forțată.

LINIILE DE APĂRARE SOVIETICE AU FOST SPARTE IN FAȚA MOSCOVEI

BERLIN 12 (Rador). — Din izvor militar se află că detașamente de asalt germane au spart la 11 Noembrie, in sectorul central al frontului de est, liniile de apărare sovietice din fața Moscovei, curățind sistemul de tranșee din linia intâia, adăposturi și posturi de observație ale bolșevicilor.

Intr'un punct, patru care de asalt sovietice au fost in mod serios avariate de explozive astfel că ele au rămas pe loc, in neputință de a manevra. Ocupanții bolșevici care continuau să se apere au fost nimiciți. Elementele noastre de atac s'au reintors in pozițiile lor fără a fi suferit vreo pierdere.

Șeful poliției iraniene a fost arestat de guvernul anglofil

SALONIC 12 (Rador). — Corespondentul Agenției D. N. B. transmite:

Postul de radio Teheran anunță că fostul șef al poliției iraniene, generalul Muktari a fost arestat de către guvernul anglofil.

Geruri cumplite facilitează inaintarea rapidă spre Leningrad

HELSINKI, 12. (Rador). — Corespondentul agenției „Stefani" transmite:

In urma gerului cumplit, șoselele inghețate din regiunea Leningrad oferă mari posibilități de inaintare, in operațiile in curs, trupelor finlandeze și germane.

Totodată, numeroase patrule sovietice ascunse de mai multe zile in păduri și mlaștini, au fost silite de gerul puternic să părăsească adăposturile lor și să se predea in mare număr forțelor aliate, care inaintează mereu.

Trupele germane au capturat un important material de războl și au făcut numeroși prizonieri.

In ultimele 48 ore, orașul Helsinki a fost atacat in trei rânduri de aviația sovietică.

Situația Leningradului este ingrozitoare

BERLIN, 12 (Rador). — Corespondentul agenției „Stefani" transmite":

In cursul unei incercări de ieșire a unora din unitățile bolșevice incercuite la Petersburg, trupele germane au făcut prizonier un ofițer sovietic, care a declarat că situația orașului este disperată.

Ofițerul a adăugat că bombardamentele aeriene și tirul artileriei germane sunt cât se poate de precise. Nimicirea sistematică a tuturor construcțiilor noastre militare, a incheiat ofițerul, este intr'adevăr ingrozitoare.

Ministrul de războl al Franței ucis intr'un accident de avion

VICHY, 13 (Rador). — Avionul in care se afla generalul Huntziger s'a prăbușit pe pământ in regiunea Levigan, la 80 kilometri de Nimes.

Ministrul de războl și-a găsit moartea in acest accident.

Impreună cu el a pierit și intregul personal al avionului.

Pulberărie americană aruncată în aer

WASHINGTON, 12. (Rador). — Corespondentul agenției „Stefani" transmite:

Pulberăria companiei Western Pouder, dela Edwards (Illinois) ar fi sărit in aer. Primele știri arată că instalațiile și depozitele au fost complet distruse.

ȘANTIERELE NAVALE dela GORKI (NIJNI-NOVGOROD) IN FLĂCĂRI

BERLIN 12 (Rador). — Din izvor militar se află că bolșevicii au pierdut, la 11 Noembrie, 33 avioane, in total. Din acest număr opt au fost doborîte in lupte aeriene, patru de artileria antiaeriană iar celelalte 21 avioane au fost distruse la pământ.

In noaptea spre 12 Noembrie formațiuni ale aviației germane au dat atacuri asupra Moscovei și orașului Gorki. La Moscova au fost atinse de bombe două gări, in timp ce la Gorki s'au declarat mari incendii la instalațiile șantierelor navale de pe Oka.

INSTITUTUL DE ARTE GRAFICE AL MUNCII, Str. Sărindar No. 5-7-9